

POZnań*

Mieszkańcy Poznania 2020

Opracowanie merytoryczne:

Leszek Łodyga, Hanna Kwiatkowska, Grażyna Sworek
Wydział Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej
Urzędu Miasta Poznania

Zdjęcie na okładce:

Szymon Sobczak

Spis treści

Liczba ludności

Dane Głównego Urzędu Statystycznego

Struktura wg płci i wieku

Ruch naturalny ludności

Trwanie życia

Małżeństwa, rozwody

Stan cywilny

Wykształcenie

Ruch migracyjny

Dojazdy do pracy

Dane z rejestrów urzędowych

Cudzoziemcy

Pracownicy z zagranicy

Dane z badań ankietowych

Obywatele Ukrainy

Studenci

Studenci z zagranicy

Uczniowie spoza Poznania

Uczniowie z zagranicy

Dane przestrzenne

Wskaźniki demograficzne wg byłych dzielnic

Ludność według jednostek pomocniczych

Benchmarking Poznania wg danych GUS

Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle aglomeracji poznańskiej

Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle największych polskich miast

Podsumowanie

Liczba ludności

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) ludność Poznania, podobnie jak większości dużych miast w Polsce, w ostatnich dekadach systematycznie się zmniejszała. W Poznaniu najwyższe zaludnienie wynoszące 590,1 tys. osób odnotowano w 1990 r. Na koniec 2019 r. Poznań zamieszkiwało 534,8 tys. osób, tzn. że w ciągu 29 lat populacja miasta zmniejszyła się o 55,3 tys. osób, tj. o 9,4%. **Należy jednak pamiętać, że istnieją grupy ludności, które nie są w pełni ujmowane przez statystykę GUS. Należą do nich m.in. znaczna część studentów studiów stacjonarnych, duża grupa osób mieszkających i pracujących, choć niezameldowanych w Poznaniu, cudzoziemcy pracujący w Poznaniu tymczasowo lub na podstawie pozwolenia na pracę. Uwzględniając te dodatkowe, wymienione grupy osób, w Poznaniu przebywa ok. 100 tys. osób więcej niż wynika to z zestawień GUS. Potwierdzają to także badania operatorów telefonii komórkowych, według których w Poznaniu zamieszkuje 635 tys. osób.**

Zgodnie z danymi GUS Poznań znajduje się na piątym – pod względem liczby ludności – miejscu wśród miast Polski, plasując się za Warszawą (1790,7 tys.), Krakowem (779,1 tys.), Łodzią (679,9 tys.) i Wrocławiem (642,9 tys.). Na koniec 2019 r. poznaniacy stanowili 15,3% mieszkańców województwa wielkopolskiego oraz 1,4% ludności kraju.

Dane GUS

Struktura wg płci i wieku

Wśród mieszkańców Poznania zachodzą dynamiczne zmiany w strukturze wieku. Po okresie spadku liczby urodzeń notowanym po 1990 r. w ostatnich latach w niewielkim stopniu powiększa się grupa dzieci i młodzieży w wieku poniżej 18 lat (wzrost w ciągu ostatnich 8 lat o 7,7%). Jest to z jednej strony wynik wyjścia z tej kategorii wiekowej niżu z lat 90. XX w., a z drugiej strony - rezultat wzrostu liczby urodzeń. Systematycznie maleje liczba osób w wieku produkcyjnym (18-59/64 lata), której największą liczebność odnotowano w 2003 r. W ciągu 16 lat grupa osób w wieku produkcyjnym zmniejszyła się o 19%. Jediną subpopulacją, która notowała stały przyrost w stosunku do 1990 r., były osoby w wieku poprodukcyjnym (wzrost o 60%), co jest zbieżne z ogólnoeuropejską tendencją starzenia się

społeczeństw. Proces ten przyspieszył po 2005 r. W ciągu 14 lat udział ludności w wieku emerytalnym zwiększył się o 8,2 pkt proc. i na koniec 2019 r. wyniósł 24,9%.

W 2019 r. grupa osób w wieku produkcyjnym liczyła w Poznaniu 310,6 tys. (58,1%), spośród których 2/3 należało do grupy mobilnej (18-44 lata). Liczebność osób w wieku poprodukcyjnym (133,2 tys.) znacznie przewyższa liczebność grupy przedprodukcyjnej (91,1 tys.). Na 1000 osób w wieku zdolności do pracy przypadało 722 mieszkańców w wieku nieprodukcyjnym (w 2010 r. – 524).

W 2019 r. odnotowano niewielki spadek liczby urodzeń (6,0 tys. wobec 6,2 tys. w 2018 r.), lecz poziom urodzeń i tak był wyższy niż kilka lat wcześniej (5,7 tys. w 2014 r. i 2015 r.). Spadek urodzeń był większy od spadku zgonów, w związku z czym pogorszył się wskaźnik przyrostu naturalnego, który w 2019 r. wyniósł 0,6‰, wobec 0,7‰ rok wcześniej i 1,5‰ w 2017 r. Wraz ze wzrostem liczby urodzeń po 2002 r. w ostatnim okresie wzrastała liczebność młodszych grup dzieci i młodzieży. Na koniec 2019 r. liczba osób w wieku poszczególnych szczebli edukacyjnych przedstawiała się następująco:

- 0-2 lata (wiek żłobkowy) – 18,2 tys. osób,
- 3-6 lat (wiek przedszkolny) – 21,5 tys. osób,
- 7-14 lat (wiek szkoły podstawowej) – 39,5 tys.,
- 15-18 lat (wiek szkoły średniej) – 15,8 tys.,

Prognozy zakładają, że w najbliższych latach w niewielkim stopniu zaczną wzrastać liczebność dzieci w wieku przedszkolnym, w wieku szkoły podstawowej oraz w wieku szkoły średniej, co wskazuje na konieczność zapewnienia odpowiedniej liczby miejsc w tych placówkach.

Kulminacja wyżu demograficznego w grupie osób w wieku studiów wyższych (19-24 lata) wystąpiła w 2000 r. osiągając liczebność 75,8 tys., czyli o 45% więcej niż w 1990 r. W 2019 r. liczba osób w tej grupie wiekowej wynosiła 24,6 tys. osób, tj. o 67,5% mniej niż 19 lat wcześniej. Szybki spadek liczebności młodzieży w wieku studiów wyższych (obserwowany także w regionie oraz kraju) przekłada się bezpośrednio na zmniejszanie się liczby studentów na poznańskich uczelniach.

Na koniec 2019 r. największą liczebnością charakteryzowały się grupy ludności w wieku 30-44 lata oraz w wieku 60-69 lat. Są to roczniki należące do dwóch kolejnych wyżów demograficznych.

Na 110 mężczyzn przypadało 114 kobiet. Przewaga liczebna mężczyzn wystąpiła w rocznikach do 24 roku życia. Przewaga liczby kobiet w kolejnych rocznikach spowodowana była liczniejszym napływem kobiet, które pozostały w mieście na czas nauki

lub też bezpośrednio po jej zakończeniu. Dodatkowo przewaga liczby kobiet, rosnąca w coraz starszych rocznikach, była uwarunkowana biologicznie.

W Poznaniu obserwuje się proces starzenia się mieszkańców. Obecnie mediana wieku mieszkańców Poznania wynosi 41,9 lat, podczas gdy 5 lat wcześniej wynosiła o blisko 2 lata mniej, a na początku lat 90. przyjmowała wartość przekraczającą nieco 34 lata. Wskaźnik starości demograficznej, określający udział osób w wieku 65 lat i powyżej, wynosi w Poznaniu 21,0% (w 2000 r. - 13,6%), natomiast udział mieszkańców w najstarszych przedziałach wieku (80 lat i więcej) wynosi 5,4% i jest o 3,0 pkt proc. wyższy niż na początku wieku. Wśród osób starszych przeważają kobiety, których w wieku 80 lat i powyżej jest ponad dwukrotnie więcej niż mężczyzn. Zmiany w strukturze wieku powodują, iż coraz więcej osób w wieku 65 lat i powyżej przypada na najmłodsze pokolenie poznaniaków, czyli na osoby w wieku do 14 lat (w 2019 r. na 1000 dzieci i młodzieży do 14 lat przypadało 1437 osób starszych, w 2000 r. - 924).

Ruch naturalny ludności

W Poznaniu od połowy lat 80. XX w. występował malejący trend liczby urodzeń, co było spowodowane wejściem w okres rozrodności niżu demograficznego z lat 60. oraz (na początku lat 90.) trudniejszymi warunkami socjalno-ekonomicznymi. Skutkiem tego było obniżenie się dzietności kobiet z 1,6 w 1992 r. do mniej niż 1,0 w 2002 r., podczas gdy w przypadku prostej zastępowalności pokoleń wartość tego wskaźnika powinna przekraczać 2,1. Po 2002 r. nastąpiło odwrócenie wieloletniego spadkowego trendu urodzeń, co było związane m.in. ze wzrostem liczebności kobiet w wieku najwyższej rozrodności (wyż demograficzny z przełomu lat 70. i 80.). W latach 2002-2009 wskaźnik dzietności powoli zwiększał się, jednakże jego wartość nie przekroczyła poziomu 1,3. Kolejny malejący trend dzietności odnotowano w latach 2010-2013 (w 2013 r. wyniósł 1,17). Trend ten ponownie odwrócił się w kolejnych latach i w 2019 r. wartość wskaźnika dzietności wyniosła 1,51, czyli wartość najwyższą od 25 lat.

Cechą charakterystyczną dla ostatniej dekady było także przesuwanie się przeciętnego wieku rodzenia dzieci. Obecnie najwyższą płodnością charakteryzują się kobiety w wieku 30-34 lat, podczas gdy jeszcze 30 lat temu dzieci rodziły najczęściej kobiety w wieku 20-24 lat. Obecnie około 30% dzieci w Poznaniu rodzi się w związkach pozamałżeńskich.

W ostatnim okresie na niskim poziomie utrzymuje się umieralność. Podczas gdy w latach 90. odnotowywano blisko 7 tys. zgonów rocznie, obecnie ich liczba ustabilizowała

się na poziomie ok. 5,5-5,8 tys. Oznacza to, iż na 1000 mieszkańców umiera rocznie ok. 10-11 osób, statystycznie o ok. 2 mniej niż w 1990 r. Zmniejsza się także wskaźnik umieralności niemowląt. Obecnie w pierwszym roku życia umiera jedno na ok. 400 niemowląt (ok. 2-3‰), podczas gdy 30 lat temu umierało jedno na 60 (17‰). Podobna sytuacja występuje w pozostałych większych miastach Polski.

Obecnie ponad jedna trzecia zgonów w Poznaniu jest spowodowana chorobami związanymi z układem krążenia, a 30% zgonów powodują choroby nowotworowe. Ponad 2/3 zgonów odnotowuje się w grupie wiekowej od 70 roku życia.

W 2019 r. urodziło się 5997 dzieci, czyli ok. 250 mniej niż rok wcześniej, jednak nadal jest to jeden z najwyższych poziomów urodzeń w ciągu ostatnich 30 lat. Liczba urodzeń (11,2 na 1000 mieszkańców) była wyższa od liczby zgonów (10,6‰), czyli wskaźnik przyrostu naturalnego na 1000 mieszkańców był dodatni i wyniósł 0,6‰ (wobec ujemnego, wynoszącego -0,3‰ w 2015 r.).

Trwanie życia

Od ponad 20 lat w Poznaniu notuje się niemal nieprzerwany wzrost długości trwania życia. W 2019 r. średnie dalsze trwanie życia dla osób urodzonych w tym roku wynosiło w przypadku mężczyzn – 76,3 lat, a kobiet – 82,5 lat. W stosunku do 2002 r. poznaniancy i poznanianki żyją dłużej o ok. 4 lata. Osoby 60-letnie statystycznie mają przed sobą 20,3 lat (mężczyźni) lub 24,9 lat (kobiety) życia. Wśród 5 największych pod względem liczby ludności (wg GUS) polskich miast Poznań zajmuje 3. miejsce pod względem długości trwania życia mężczyzn i 4. miejsce pod względem długości trwania życia kobiet. W grupie tej najdłużej żyją mieszkańcy Krakowa (83,0 lat) i mieszkanki Warszawy (76,7 lat), a najkrócej mieszkanki i mieszkańcy Łodzi (odpowiednio 72,8 i 80,6 lat).

Małżeństwa, rozwody

Od 2005 r., po trwającym ponad dekadę okresie stabilizacji, zwiększyła się liczba zawieranych małżeństw związana z wchodzeniem w wiek matrymonialny ostatniego wyżu demograficznego. W 2008 r. związek małżeński zawarło 3667 par. Po 2008 r. trend ten uległ odwróceniu i do 2015 r. liczba zawieranych małżeństw zmniejszała się do 2,5 tys. w latach 2013-2015, czyli podobnie jak w latach sześćdziesiątych XX w. Jednak w 2016 r. odnotowano nagły wzrost liczby zawieranych związków małżeńskich – do 3,1 tys., a w 2017 i 2018 r. do 3,2 tys. W 2019 r. zawarto 3,1 tys. małżeństw, co oznacza, że statystycznie na 10 tys. mieszkańców przypadało 58 małżeństw, podczas gdy 4 lata wcześniej 48

(w najlepszym od wielu lat 2008 r. – 67). Najczęściej w związek małżeński wchodzi osoby w wieku 25-29 lat. Około 45% małżeństw to związki cywilne.

Poziom rozwodów od 15 lat utrzymuje się na zbliżonym poziomie – ok. 1 tys. rocznie. W 2019 r. w Poznaniu zarejestrowano 1029 rozwodów (tj. 19 w przeliczeniu na 10 tys. mieszkańców), o ok. 20 więcej niż rok wcześniej. Oznacza to, że na 100 małżeństw przypadały 33 rozwody, tj. o 1 więcej w stosunku do 2018 r.

Stan cywilny

W Poznaniu po 1988 r. zwiększa się (blisko dwukrotnie) udział osób rozwiedzionych, przy jednoczesnym spadku udziału osób pozostających w związku małżeńskim. Od 1988 r. na zbliżonym poziomie utrzymuje się udział mieszkańców owdowiałych (ok. 9,5%) oraz od 2002 r. - udział kawalerów i panien (32%). Łączna liczba osób stanu wolnego oraz pozostających w związkach małżeńskich w 2011 r. niemal się zrównała. Mimo to mieszkańcy pozostający w związkach małżeńskich nadal stanowią nieco ponad połowę (51,4%) populacji powyżej 15 roku życia.

Wykształcenie

Według danych ostatniego Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań z 2011 r. Poznań zamieszkują osoby o wysokich kwalifikacjach zawodowych. Blisko co trzeci poznanianin posiada wykształcenie wyższe (30,4%), a blisko 37% średnie lub policealne. Wskaźniki te znacznie przewyższają wartości ogólnopolskie. Udział grupy osób z wykształceniem wyższym w latach 1995-2011 wzrósł blisko dwukrotnie.

Ruch migracyjny

Spadek zaludnienia miasta (wg danych GUS) w początkowym okresie tego trendu spowodowany był wyłącznie ujemnym przyrostem naturalnym. Jednakże od 2000 r. w Poznaniu notuje się ujemne saldo migracji, które od 2003 r. stało się głównym, a w latach 2006-2012 oraz 2014 i 2016-2019 jedynym czynnikiem ubytku ludnościowego w mieście.

W 2019 r. na stałe miejsce swojego zamieszkania Poznań wybrało 6,4 tys. osób, podczas gdy na wyprowadzenie się z miasta zdecydowało się 8,1 tys. osób. Oznacza to, iż 1,7 tys. osób więcej wymeldowało się z Poznania niż do niego przybyło. W przeliczeniu na 1000 mieszkańców saldo migracji w 2019 r. wyniosło $-3,2\text{‰}$, czyli uległo niewielkiej poprawie w stosunku do wcześniejszego roku ($-3,5\text{‰}$ w 2018 r.). Warto jednak pamiętać, że w najgorszym 2008 r. saldo migracji wyniosło aż $-5,7\text{‰}$.

Wysokie ujemne saldo występuje wyłącznie w ruchu migracyjnym ze wsiami, niewielkie dodatnie saldo (po raz czwarty z rzędu) – z zagranicą, a niezmiennie wysokie dodatnie – w migracjach z miastami. Od wielu lat większą ruchliwością przestrzenną charakteryzują się kobiety, jednak wyższe ujemne saldo migracji występuje wśród mężczyzn.

Z danych meldunkowych wynika, iż w ostatnich latach poznaniacy najchętniej przeprowadzali się do gmin powiatu poznańskiego, takich jak: Swarzędz, Komorniki, Kórnik, Dopiewo, Tarnowo Podgórne, Suchy Las, Rokietnica, Mosina, Luboń. Ten kierunek migracji wybiera co roku ok. 60% osób, które postanowiły wyprowadzić się z Poznania, podczas gdy przepływy osób w drugą stronę były kilkukrotnie mniejsze i stanowiły zaledwie 1/5 wszystkich zameldowań w mieście. Przeprowadzka do strefy podmiejskiej nie oznaczała zerwania przez migrantów związków z Poznaniem jako miejscem pracy, nauki i ośrodkiem usług społecznych, ponieważ blisko połowa z nich nadal uczy się bądź pracuje w Poznaniu, a tylko 1/4 w powiecie poznańskim.

Okolo 1/4 osób wyprowadzających się z Poznania przenosi się do innych niż powiat poznański rejonów województwa wielkopolskiego, natomiast ok. 15% wyprowadza się do pozostałych województw w kraju. Pobyt na stałe za granicą wybiera ok. 1% osób. Wśród ośrodków wojewódzkich największym zainteresowaniem mieszkańców emigrujących z Poznania cieszyła się Warszawa, a w dalszej kolejności Wrocław i Szczecin. Były to jednak przepływy stosunkowo niewielkie.

Poznań jest atrakcyjnym miejscem zamieszkania dla mieszkańców województwa wielkopolskiego. Z tego obszaru pochodzi blisko 60% osób meldujących się na stałe w Poznaniu. Licznie (ponad 1/3) napływają do Poznania także osoby z innych województw, w tym głównie z kujawsko-pomorskiego, zachodniopomorskiego i lubuskiego. Niecałe 4% imigrantów pochodzi z zagranicy.

W 2019 r. udział imigrantów z zagranicy (235 osób) w napływie ogółem wynosił 3,7%, natomiast poza granicę naszego kraju przeniosło się 1,0% emigrantów, czyli 79 osób. Oznacza to, że po raz czwarty z rzędu odnotowano dodatnie saldo migracji z zagranicą. Wcześniej, od 2004 r., czyli od wejścia Polski do Unii Europejskiej, a tym samym od otwarcia jej rynku pracy dla obywateli naszego kraju, saldo migracji zagranicznych było zawsze ujemne, np. w 2014 r. wyniosło -370 osób.

Dojazdy do pracy

Do osób, które codziennie korzystają z przestrzeni miejskiej, zaliczyć należy także dojeżdżających do pracy do Poznania.

Według badań przeprowadzonych przez GUS dotyczących dojazdów do pracy związanych z zatrudnieniem, w 2016 r. **do Poznania dojeżdżało 85,9 tys. osób**, co lokowało stolicę Wielkopolski na 3. miejscu w kraju, za Warszawą (251 tys.) i Katowicami (114 tys.). Świadczy to o wysokiej atrakcyjności Poznania jako miejsca pracy. Wpływ na to mają równomiernie i wysoko rozwinięta sfera gospodarcza w mieście, atrakcyjne zarobki, korzystne połączenia komunikacyjne (autostrada, obwodnice o standardach dróg ekspresowych, dynamicznie rozwijająca się kolej metropolitalna oraz komunikacja podmiejska). Z drugiej strony, z uwagi na bardzo widoczny w ostatnich 20 latach proces suburbanizacji, wielu pracowników zmieniło miejsce swojego zamieszkania i przeniosło się poza granice miasta (w większości do gmin sąsiednich powiatu poznańskiego) z powodu niższych cen nieruchomości i korzystniejszego otoczenia środowiskowego, jednocześnie nadal pracując w Poznaniu.

Dane te oznaczają, że do Poznania do pracy dojeżdżała co jedenasta osoba, która w skali kraju pracowała poza gminą swojego zamieszkania (9,2%). Spośród osób dojeżdżających 33,4 tys. osób (39%) mieszkało w powiecie poznańskim, a 89% na terenie województwa wielkopolskiego. Liczba dojeżdżających do pracy do Poznania nie zmieniła się od czasu ostatnich badań przeprowadzonych przez GUS w 2011 r. Wówczas liczbę pracowników dojeżdżających do miasta określono na 85,7 tys. osób.

Najwięcej osób dojeżdżało z gmin: Swarzędz (5,1 tys. osób), Czerwonak i Luboń (po 3,4 tys. osób), Komorniki (2,6 tys.), Mosina (2,5 tys.), Dopiewo (2,2 tys.) oraz Kórnik (2,0 tys.). Spoza powiatu poznańskiego najwięcej osób dojeżdża do Poznania z Gniezna (1,9 tys. osób), Wrześni (1,8 tys. osób), Jarocina (1,2 tys.), Szamotuł i Obornik (po 1,1 tys.) oraz Śremu i Środy Wielkopolskiej (po 1,0 tys.).

Wśród polskich miast z największą liczbą mieszkańców wyjeżdżających do pracy poza granice miasta Poznań znalazł się na 2. miejscu (27,4 tys.), za Warszawą (30,6 tys.). Oznacza to, że **na jedną osobę dojeżdżającą do pracy poza granicę miasta przypadały trzy osoby dojeżdżające do Poznania** (jeden z najbardziej korzystnych wskaźników w skali kraju). W 2011 r. liczba wyjeżdżających do pracy poza granice Poznania była o 11% niższa i wyniosła 24,3 tys. mieszkańców. Blisko 71% mieszkańców Poznania dojeżdżających do miejsc pracy poza granicami miasta pracowało w miejscowościach powiatu poznańskiego (najwięcej: 5,4 tys. w Tarnowie Podgórnym, 2,4 tys. w Komornikach, 2,3 tys. w Swarzędzu, 2,1 tys. w Suchym Lesie), a prawie 84% na obszarze województwa wielkopolskiego.

Wyniki badania dojazdów do pracy pochodzą z administracyjnych źródeł danych Ministerstwa Finansów i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i dotyczą osób, których miejsce zamieszkania i miejsce pracy znajdują się w różnych gminach.

Dane z rejestrów urzędowych

Cudzoziemcy

Według oficjalnych rejestrów meldunkowych Poznań stanowi miejsce zamieszkania dla 6,3 tys. cudzoziemców (stan na 30.06.2020 r.). Oznacza to, że w ciągu roku nastąpił spadek liczby osób z obcym obywatelstwem zameldowanych w mieście, co było najprawdopodobniej spowodowane epidemią koronawirusa.

O ile w 2003 r. liczba cudzoziemców wynosiła 1,3 tys. osób, a w 2015 r. było to 2,8 tys., o tyle w połowie 2019 r. takich osób było już 7,3 tys. - dwa razy więcej niż w 2018 r. W połowie 2020 r. takich zameldowań było 6,3 tys., czyli o tysiąc mniej niż rok wcześniej. Warto dodać, że wzrost zameldowań zagranicznych także w przeszłości nie był stały, gdyż w 2016 r. odnotowano spadek ich liczby (o 17%), głównie z uwagi na znaczne zmniejszenie się liczby zameldowań obywateli Ukrainy i Białorusi, ale także Chin oraz Turcji. W 2019 r. liczba cudzoziemców wzrosła do rekordowego stanu ponownie głównie dzięki bardzo dużemu wzrostowi zameldowań obywateli Ukrainy oraz w mniejszym stopniu Białorusi, Niemiec, Rosji, Indii czy Gruzji. W 2020 r. ponownie odnotowano głównie spadek liczby zameldowanych obywateli Ukrainy (o 1,1 tys. osób).

Zameldowani obcokrajowcy pochodzą z ponad 100 krajów świata, w tym 84% z Europy, przy czym tylko 15% z krajów Unii Europejskiej. Najliczniej reprezentowaną grupą (55%) są Ukraińcy (3,4 tys. osób, rok wcześniej 4,5 tys. osób). Na drugim miejscu znajdują się Białorusini, którzy stanowią 6% obcokrajowców (448 osób, rok wcześniej - 442). Wyprzedzają oni pierwszą nację unijną, czyli Niemców (229 osób), a także Rosjan (156 osób), Hindusów (115 osób) i Brytyjczyków (104 osoby). Spośród obywateli krajów Unii Europejskiej licznie reprezentowani są także Włosi (90 osób), Hiszpanie (79 osób), Francuzi (71 osób), a także Holendrzy (58 osób) i Bułgarzy (50 osób). Wśród gości z innych kontynentów dominują Azjaci (622, tj. 9,9%, wobec 608 osób rok wcześniej), a w dalszej kolejności - osoby z Afryki (3,1%). Stosunkowo niewielu cudzoziemców pochodzi z Ameryki Północnej (1,3%), Ameryki Południowej (0,9%) oraz Australii i Oceanii (0,1%). Ok. 1% stanowią osoby o nieustalonym obywatelstwie. Uwzględniając pojedyncze państwa,

najwięcej obywateli spoza Europy i jej najbliższych okolic przybyło z Indii (115 osób), Chin (76 osób), Stanów Zjednoczonych (41 osób), Wietnamu (41 osób) oraz Korei Południowej (40 osób). Nie brakuje także obywateli krajów bardzo odległych, np. Singapuru, Ugandy, RPA, Nowej Zelandii, Boliwii, Sri Lanki, Malezji czy Australii.

Pracownicy z zagranicy

Sytuacja na krajowym rynku pracy powoduje, że polscy pracodawcy coraz chętniej korzystają z możliwości zatrudnienia obcokrajowców. Według Powiatowego Urzędu Pracy w Poznaniu, którego obszar działania obejmuje Poznań i gminy powiatu poznańskiego, w 2019 r. pracodawcy złożyli 62,3 tys. oświadczeń o zamiarze zatrudnienia cudzoziemca, z tego:

- 90,8% dotyczyło obywateli Ukrainy (56,6 tys.),
- 4,1% dotyczyło obywateli Białorusi (2,6 tys.),
- 3,0% dotyczyło obywateli Gruzji (1,9 tys.),
- 1,3% dotyczyło obywateli Mołdawii (0,8 tys.),
- 0,7% dotyczyło obywateli Rosji (0,5 tys.),
- 0,1% dotyczyło obywateli Armenii (0,04 tys.).

Udział obywateli Ukrainy powoli zmniejsza się - jeszcze w 2016 r. dotyczyło ich 96% oświadczeń. Deklaracje zatrudnienia dotyczyły najczęściej następujących branż: usługi administracyjne (agencje zatrudnienia), przetwórstwo przemysłowe, transport i gospodarka magazynowa, budownictwo.

Od 2018 r. urzędy pracy wydają zezwolenia na pracę sezonową w sektorach: rolnictwo, ogrodnictwo i turystyka. W 2019 r. Powiatowy Urząd Pracy w Poznaniu wydał ok. 1,1 tys. zezwoleń tego typu.

Ponadto Wojewoda Wielkopolski wydał w 2019 r. 49 tys. pozwoleń na pracę dla cudzoziemców na obszarze województwa wielkopolskiego (szacuje się, iż ok. 1/4 z nich dotyczyła Poznania). W ponad 80% byli to obywatele Ukrainy.

Łącznie w 2019 r. w Poznaniu pracowało więc ok. 50 tys. cudzoziemców zatrudnionych w ramach oficjalnych pozwoleń na pracę lub oświadczeń o zamiarze zatrudnienia obcokrajowca.

Dane z badań ankietowych

Obywatele Ukrainy

Według wyników badania „Poznaj Sąsiada! Obywatele Ukrainy w Metropolii Poznańskiej. Dwa spojrzenia” przeprowadzonego w 2018 r. przez Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne Polska-Ukraina w Poznaniu i Konsula Honorowego Ukrainy w Poznaniu we współpracy z Urzędem Miasta Poznania i Starostwem Powiatowym w Poznaniu w aglomeracji poznańskiej, obejmującej obszar miasta Poznania i powiatu poznańskiego, przebywa ok. 100 tys. obywateli Ukrainy, w tym 50 tys. w Poznaniu. Większość z nich to pracownicy tymczasowi. Liczną grupę stanowią także obywatele Ukrainy studiujący na poznańskich uczelniach. Liczbę obywateli Ukrainy przebywających w aglomeracji poznańskiej i korzystających z polskiego systemu edukacji powiększają dzieci obywateli Ukrainy uczące się w szkołach lub przedszkolach, a liczbę pracowników - grupa obywateli Ukrainy wybierających pracę „na czarno”.

Dwie trzecie obywateli Ukrainy w aglomeracji poznańskiej to mężczyźni, ponad połowa legitymuje się wykształceniem wyższym, a ponad 1/4 wykształceniem średnim. Blisko połowa obywateli Ukrainy to osoby w wieku 26-40 lat, co czwarty jest w wieku do 26 lat. Ponad połowa z nich mieszkała na Ukrainie w małych miastach lub na wsiach. Duża grupa przybyła ze wschodniej i środkowej części Ukrainy. Ich wspólną motywacją przyjazdu do Polski jest chęć zamieszkania w kraju o wyższym standardzie życia niż na Ukrainie oraz możliwość korzystania z oferty edukacyjnej na europejskim poziomie. Większość z nich pracuje w aglomeracji poznańskiej, przede wszystkim w przemyśle, transporcie, handlu i budownictwie. Ponad połowa obywateli Ukrainy jest zatrudniona na stałe na podstawie umowy o pracę. Jedynie 23% wykonuje pracę zgodną z kwalifikacjami. Większość obywateli Ukrainy jest zadowolonych z wykonywanej pracy, blisko połowa czuje się w pracy traktowana tak samo jak na Ukrainie. Uważają, że Polska jest krajem otwartym na pracowników z Ukrainy, a pracodawcy raczej starają się im zapewnić takie same warunki pracy jak polskim pracownikom. Jedynie 12% jest niezadowolonych z warunków pracy w Polsce.

Dla potrzeb badania wyodrębniono osobną grupę badawczą obejmującą obywateli Ukrainy mających dzieci uczące się w poznańskich szkołach. Są to w większości kobiety (72%), osoby w wieku 25-44 lat (87%). Natomiast w grupie obywateli Ukrainy nieposiadających dzieci uczących się w poznańskich szkołach przeważają mężczyźni (95%), osoby w wieku 18-44 lat (59%). Te dwie grupy różnią się stanem cywilnym, statusem rodzinnym, znajomością języka polskiego, miejscem zamieszkania podczas pobytu w Polsce

oraz na Ukrainie, główną motywacją przybycia do Polski, długością pobytu w Polsce oraz planami na przyszłość. Główną motywacją przybycia do Polski dla obywateli Ukrainy, mających dzieci uczące się w poznańskich szkołach, jest chęć osiedlenia się tu na stałe, natomiast dla pozostałych osób jest to chęć pracy.

W grupie osób posiadających dzieci uczące się w poznańskich szkołach:

- 82% jest w związku małżeńskim, 14% jest stanu wolnego, a 1% jest w wolnym związku,
- 46% przybyło z obwodów dnipropropetrowskiego, zaporoskiego, donieckiego, iwanofrankowskiego lub kijowskiego, ze wsi (9%) lub małych miast (52%),
- 91% włada językiem polskim przynajmniej na poziomie podstawowym, w tym 49% mówi swobodnie,
- po 40% przebywa w Polsce od 6 do 12 miesięcy, a także od 2 do 3 lat (z przerwami na powrót na Ukrainę),
- 90% podczas pobytu w Polsce mieszka w Poznaniu, w tym 53% na osiedlach: Grunwald, Rataje, Wilda, Górczyn, Dębiec, Jeżyce.

W grupie obywateli Ukrainy nieposiadających dzieci uczących się w poznańskich szkołach:

- 51% jest w związku małżeńskim, 35% jest stanu wolnego, a 10% jest w wolnym związku,
- 46% przebywa w Polsce samotnie,
- 48% przybyło z obwodów lwowskiego, kirowohradzkiego, dnipropropetrowskiego, kijowskiego, tarnopolskiego, czerkaskiego, chmielnickiego, ze wsi (13%) lub małych miast (55%),
- 66% włada językiem polskim przynajmniej na poziomie podstawowym, w tym 39% mówi swobodnie,
- 26% przebywa w Polsce od 6 do 12 miesięcy, 38% od 2 do 3 lat (z przerwami na powrót na Ukrainę),
- 55% podczas pobytu w Polsce mieszka w Poznaniu, w tym 34% na osiedlach: Grunwald, Winogrady, Ogrody, Stare Miasto; 26% w Czerwonaku lub Tarnowie Podgórnym.

Studenci

Według danych GUS w roku akademickim 2019/2020 w mieście studiowało łącznie 102,2 tys. osób, w tym **67,2 tys. (blisko 2/3) na studiach dziennych**. Statystycznie na 1000

mieszkańców przypada w Poznaniu 191 studentów, co daje stolicy Wielkopolski 1. miejsce wśród największych ośrodków w kraju, przed Wrocławiem (169), Krakowem (167) i Warszawą (122). Około 75% studentów pobiera naukę w szkołach publicznych. Największą uczelnią jest Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, w którym kształci się co trzeci poznański student. Ponad 80% studentów to osoby spoza Poznania, a ok. 35% pochodzi spoza województwa wielkopolskiego (najwięcej z województw: zachodniopomorskiego, kujawsko-pomorskiego i lubuskiego). Poznańscy studenci mają do dyspozycji 38 domów studenckich, w których przebywać może blisko 9,5 tys. osób.

Biorąc pod uwagę powyższe dane, można szacować, iż w Poznaniu zamieszkuje do 40 tys. zamiejscowych, niezameldowanych studentów kierunków stacjonarnych, co nie znajduje odzwierciedlenia w danych statystycznych publikowanych przez GUS.

Studenci z zagranicy

W ostatnich latach notuje się dynamiczny wzrost liczby studentów zagranicznych. Polskie uczelnie coraz częściej oferują programy studiów skierowane do obcokrajowców. W rezultacie także na poznańskich uczelniach naukę odbywają studenci zagraniczni pochodzący z ponad 100 krajów świata. W roku akademickim 2019/2020 liczba studentów z zagranicy kształcących się na pełnych programach studiów wyniosła 4,6 tys. osób (najwięcej z Ukrainy - ok. 1,9 tys., a także z Białorusi (0,5 tys.), Tajwanu, USA, Indii, Kanady (po 0,2 tys.). Studiują oni głównie na Uniwersytecie Medycznym oraz Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza (po ok. 1,0 tys. osób). Wśród uczelni niepublicznych najwięcej studentów zagranicznych studiuje w Wyższej Szkole Hotelarstwa i Gastronomii (0,5 tys. osób) i Wyższej Szkole Bankowej (0,6 tys. osób).

Dodatkowo ok. 1,2 tys. osób studiowało w Poznaniu w ramach okresowych wymian typu Erasmus+. Najczęściej byli to obywatele Hiszpanii i Turcji (po ok. 0,25 tys. osób) oraz Francji, Portugalii i Włoch (po ok. 0,1 tys. osób). Uczelniami o najszerzej wymianie czasowej były: Uniwersytet im. Adama Mickiewicza (0,6 tys. osób), Politechnika Poznańska (0,2 tys.) i Uniwersytet Ekonomiczny (0,1 tys.).

W roku akademickim 2019/2020 w naszym mieście naukę pobierało 5,8 tys. obcokrajowców studiujących zarówno w trybie stałym, jak i w ramach wymiany okresowej.

Uczniowie spoza Poznania

Do poznańskich szkół i przedszkoli w 2019 uczęszczali uczniowie ze 157 powiatów w Polsce. Najodleglejsze rejony Polski, z których pochodzili uczniowie to:

- Krosno i powiat łańcucki w województwie podkarpackim,
- powiaty: zamojski, biłgorajski, parczewski, lubartowski, łukowski i miasto Lublin w województwie lubelskim.

Spośród **13 978 uczniów spoza Poznania** większość (97%, tj. 13 571 osób) uczniów pochodziła z Wielkopolski. Pozostali uczniowie spoza Poznania pochodzili przede wszystkim z sąsiednich województw - lubuskiego (0,9%, tj. 123 osoby) i zachodniopomorskiego (0,7%, 97 osób). Uczniowie z województwa wielkopolskiego najczęściej pochodzili z okolicznych gmin powiatu poznańskiego – Lubonia 9,7% (1105 osób), Komornik 9,5% (1080), Swarzędza 9,3% (1065) oraz Kórnik 9% (1029 osób).

Uczniowie spoza Poznania najczęściej kontynuowali naukę w liceum ogólnokształcącym 41,4% (5791 osób) lub technikum 28,5% (3978 osób). Znaczna część uczniów kształciła się także w szkołach podstawowych 20,4% (2851 osób). Do najpopularniejszych szkół, w których kształcili się uczniowie mieszkający poza Poznaniem należały:

- Technikum Ekonomiczno-Handlowe (560 osób),
- V Liceum Ogólnokształcące (427 osób),
- VI Liceum Ogólnokształcące (405 osób),
- Szkoła Podstawowa nr 28 (395 osób),
- Technikum Komunikacji (349 osób),
- III Liceum Ogólnokształcące im. św. Jana Kantego (345 osób),
- Technikum Łączności (341 osób),
- VIII Liceum Ogólnokształcące (339 osób),
- Technikum Ekonomiczno-Administracyjne nr 1 (333 osoby),
- IV Liceum Ogólnokształcące (310 osób).

Dla wielu osób z mniejszych miejscowości jednym z argumentów wpływających na wybór poznańskiej szkoły była jej ponadregionalna specyfika kształcenia. Do szkół takich należały: szkoły artystyczne, które w roku szkolnym 2018/2019 kształciły łącznie w szkołach I i II stopnia 341 uczniów spoza Poznania, a także szkoły sportowe, mistrzostwa sportowego lub z oddziałami sportowymi, które przyciągnęły do Poznania 369 uczniów.

Uczniowie z zagranicy

W poznańskich szkołach w roku szkolnym 2020/2021 uczy się 1,6 tys. osób z zagranicy (2 lata wcześniej – 0,9 tys.) pochodzących z 45 krajów leżących na 6 kontynentach. Najodleglejsze rejony, z których pochodzą uczniowie, to:

- Australia, Nowa Zelandia,
- Argentyna i Wenezuela w Ameryce Południowej,
- USA, Kanada, Meksyk w Ameryce Północnej,
- Arabia Saudyjska, Indie, Kazachstan, Tajwan, Chiny i Filipiny w Azji,
- Nigeria i Algieria w Afryce.

Kształcący się w poznańskich szkołach uczniowie zagraniczni najczęściej pochodzą z krajów europejskich – 97,4%. Pozostali uczniowie pochodzą z krajów położonych w: Azji – 1,1% (18 osób), Ameryce Północnej – 0,6% (9 osób), Afryce – 0,3% (4 osoby), Ameryce Południowej – 0,1% (2 osoby) i Australii 0,1% (2 osoby). Spośród krajów europejskich najliczniejszą grupę poznańskich uczniów stanowią obywatele Ukrainy – 80,8% (1,3 tys. osób) i Białorusi – 5,9% (93 osoby). Udział uczniów z pozostałych krajów jest mniejszy, a wśród nich najwięcej uczniów pochodzi z Rumunii 2,1% (33 osoby) i Rosji 1,9% (30 osób). Z krajów pozaeuropejskich najwięcej uczniów stanowią obywatele USA – 0,3% (5 osób) i Wietnamu – 0,3% (4 osoby). Większość uczniów zagranicznych (ok. 70%) uczęszcza do szkół podstawowych.

Dane przestrzenne

Wskaźniki demograficzne wg byłych dzielnic

W przekroju byłych dzielnic miasta najwięcej poznaniaków mieszka na Starym Mieście (28,2%) i Nowym Mieście (24,4%), a najmniej na Wildzie (10,7%). Mimo ogólnomiejskiego ubytku ludnościowego w jednej dzielnicy (Jeżyce) odnotowuje się zachowanie dotychczasowego poziomu zaludnienia. W stosunku do 2000 r. wystąpił tam tylko niewielki spadek liczby mieszkańców (o 1,4%). Największy ubytek ludnościowy odnotowano na Wildzie (o 12,0%). W pozostałych dzielnicach miał miejsce umiarkowany trend spadkowy – na Grunwaldzie o 9,9%, na Nowym Mieście o 8,9%, na Starym Mieście o 7,9%. W 2019 r. tylko w dwóch dzielnicach odnotowano dodatni przyrost naturalny - na Starym Mieście (2,3‰) i Jeżycach (0,9‰), był on jednak na tyle wysoki, że także w całym Poznaniu przyrost naturalny okazał się być dodatni (0,6‰).

Ludność według jednostek pomocniczych

W 2019 r. gęstość zaludnienia obszarów 42 jednostek pomocniczych miasta była zróżnicowana – największą, wynoszącą 16,9 tys. osób/km², miało Osiedle Grunwald Północ, najmniejszą, wynoszącą 0,15 tys. osób/km², Osiedle Morasko-Radojewo. Najwięcej osób było zameldowanych w Poznaniu na obszarze Osiedla Rataje (33,3 tys. osób) oraz Osiedla Piątkowo (34,1 tys.), najmniej – na obszarze Osiedla Fabianowo-Kotowo (1,7 tys.) oraz Osiedla Kiekrz (1,8 tys. osób).

W śródmieściu, obejmującym obszar 5 osiedli (Jeżyce, Ostrów Tumski-Śródka-Zawady-Komandoria, Stare Miasto, Święty Łazarz, Wilda) w 2019 r. było zameldowanych 108,5 tys. osób.

Według badania „Poznaj Sąsiada! Obywatele Ukrainy w Metropolii Poznańskiej. Dwa spojrzenia” przebywający tymczasowo na dłużej w Poznaniu obywatele Ukrainy mieszkają najczęściej na obszarach osiedli grunwaldzkich, winogradzkich oraz Osiedla Rataje.

Benchmarking Poznania według danych GUS

Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle aglomeracji poznańskiej

Spadkowi liczby ludności w Poznaniu towarzyszy wzrost liczby ludności w powiecie poznańskim, co powoduje, że liczba mieszkańców całej aglomeracji poznańskiej, obejmującej Poznań oraz 17 gmin i miast powiatu poznańskiego, rośnie. W powiecie poznańskim notuje się nie tylko wysoki dodatni przyrost naturalny (5,2‰ w 2019 r.), ale także wysokie dodatnie saldo migracji (17,7‰ w 2019 r.), które z powodzeniem rekompensują bliskie zero lub ujemne wartości tych wskaźników w Poznaniu, powodując, iż w aglomeracji występuje nie tylko przyrost migracyjny ludności (5,7‰ w 2019 r.), ale od 2004 r. także dodatni przyrost naturalny (2,6 ‰ osób w 2019 r.).

Na koniec 2019 r. na terenie powiatu poznańskiego mieszkało 399,3 tys. osób. Obszar ten cechował się wysoką dynamiką wzrostu liczby mieszkańców. W ostatnim roku przyrost liczby mieszkańców wyniósł 9,0 tys. osób (od 2000 r. przybyło aż 138,8 tys. osób, czyli ponad 50%). W rezultacie zaludnienie aglomeracji poznańskiej zwiększa się, osiągając 934,1 tys. osób (o 10,8% więcej niż w 2000 r.), z których 57% stanowią mieszkańcy Poznania (19 lat wcześniej – 69%).

Teren aglomeracji charakteryzuje się silnym zróżnicowaniem rozmieszczenia ludności. Przy średniej gęstości zaludnienia wynoszącej 432 os./km², w Poznaniu

zagęszczenie to wynosi 2034 os./km², a w powiecie poznańskim 210 os./km². Powiat poznański charakteryzuje się także:

- bardziej zrównoważoną strukturą ludności wg płci (wskaźnik feminizacji wynosi 105, podczas gdy w Poznaniu 114, a w całej aglomeracji 110),
- znacznie młodszą strukturą ludności wg wieku (udział osób w wieku przedprodukcyjnym wynosi 23,0%, a w wieku emerytalnym 16,3%, podczas gdy w Poznaniu jest to odpowiednio 17,0% i 24,9%, a w całej aglomeracji – 19,6% i 21,2%),
- wyższym poziomem urodzeń (jest on o 1,5 pkt wyższy niż w Poznaniu, w całej aglomeracji wskaźnik urodzeń wynosi 11,9‰),
- niższą umieralnością (wskaźnik zgonów jest niższy o ponad 3 pkt niż w Poznaniu, w całej aglomeracji wynosi 9,3‰),
- minimalnie niższą niż w Poznaniu częstością zawierania związków małżeńskich.

Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle największych polskich miast

W 2019 r. w Poznaniu zanotowano relatywnie korzystny przyrost naturalny (0,7‰). Spośród siedmiu największych miast w Polsce (powyżej 400 tys. mieszkańców według danych GUS), wyższy wystąpił tylko w Krakowie (2,0‰), Warszawie (1,3‰), Wrocławiu (0,9‰) i Gdańsku (1,0‰), a w Łodzi i Szczecinie był ujemny. Ujemne saldo migracji wystąpiło w Poznaniu (-3,2‰ w 2019 r.) i w Łodzi (-1,6‰). Najwyższe dodatnie saldo migracji odnotowano w 2019 r. w Krakowie (9,0‰), Gdańsku (6,7‰) oraz Warszawie (5,7‰). Ujemne saldo migracji powoduje występowanie w Poznaniu (obok Łodzi i Szczecina) ujemnej wartości przyrostu rzeczywistego ludności (-2,7‰). Najwyższe wskaźniki cechowały Kraków (11,0‰), Warszawę (7,0‰) oraz Gdańsk (7,7‰).

Struktura demograficzna ludności Poznania wg wieku nie odbiega znacząco od sytuacji w pozostałych największych ośrodkach miejskich. Udział ludności w wieku produkcyjnym (58,1%) jest nieco niższy niż we Wrocławiu, Szczecinie i Krakowie, udział dzieci i młodzieży do 17 roku życia (17,0%) nieco niższy niż w Gdańsku, Krakowie i Warszawie, zaś udział osób w wieku poprodukcyjnym (24,9%) nieco niższy niż w Łodzi i Szczecinie.

Podsumowanie

Według zestawień publikowanych przez GUS na koniec 2019 r. w Poznaniu mieszkało 534,8 tys. osób. Jednak uwzględniając dodatkowe grupy mieszkańców nieujmowane przez statystykę publiczną, w Poznaniu przebywa ok. 100 tys. osób więcej. Są to studenci studiów stacjonarnych, osoby mieszkające i pracujące, choć niezameldowane w Poznaniu, a także cudzoziemcy pracujący w Poznaniu (głównie obywatele Ukrainy). Dane te znajdują potwierdzenie w badaniach operatorów telefonii komórkowej. Wynika z nich, że w Poznaniu w godzinach wieczorno-nocnych przebywa średnio ok. 635 tys. osób.

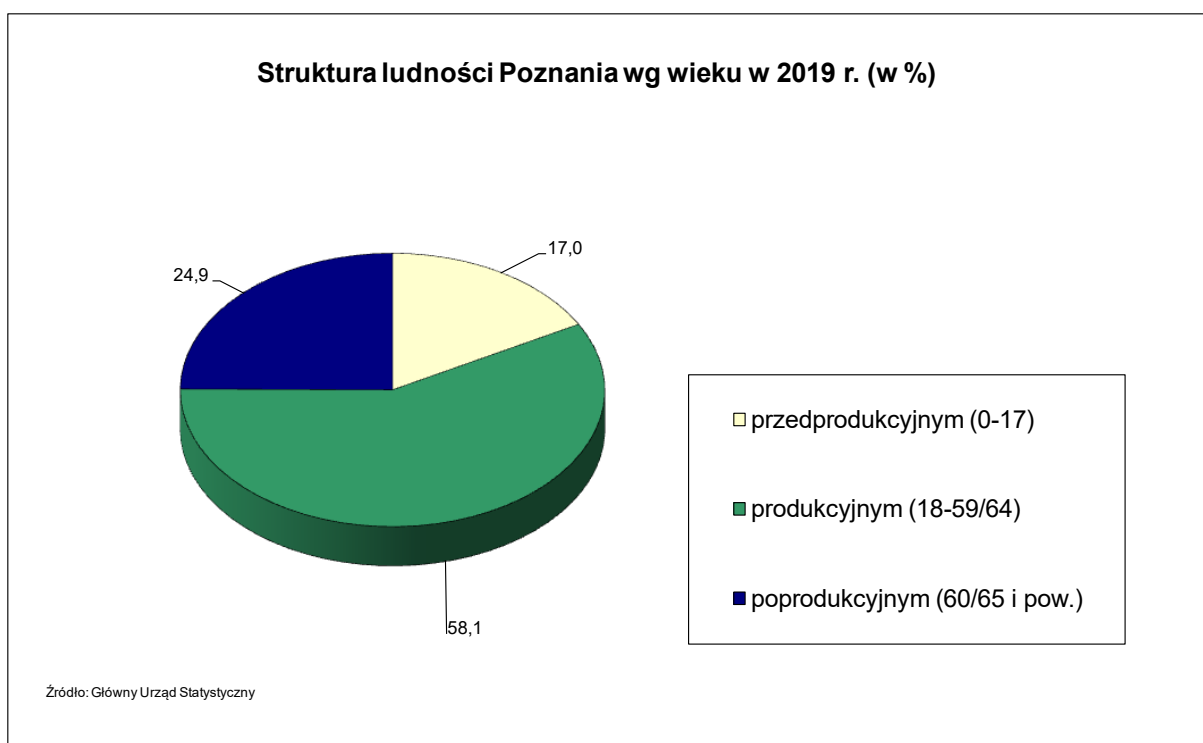
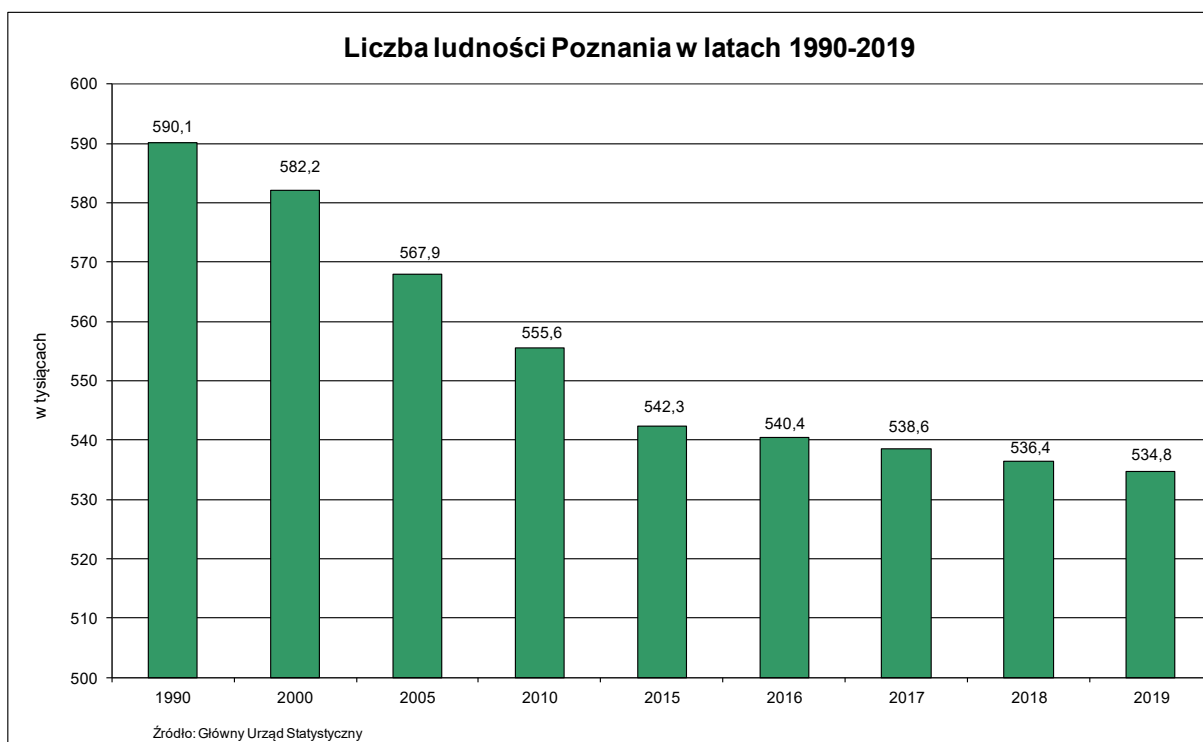
CZĘŚĆ
TABELARYCZNA I GRAFICZNA

Ludność Poznania w latach 1990-2019

Rok	Ludność	Kobiety	Liczba kobiet przypadających na 100 mężczyzn	Urodzenia żywe		Zgony		Zgony niemowląt		Przyrost naturalny		Saldo migracji	
	w tys. stan na 31 XII			liczba	na 1000 mieszkańców	liczba	na 1000 mieszkańców	liczba	na 1000 ur. żywych	liczba	na 1000 mieszkańców	liczba	na 1000 mieszkańców
1990	590,1	312,8	113	6 356	11,2	6 978	12,3	105	16,4	-622	-1,1	2 008	3,5
1991	589,7	312,4	113	6 061	10,7	6 834	12,0	107	17,5	-773	-1,3	347	0,6
1992	582,9	310,1	114	5 762	10,1	6 776	11,9	73	12,6	-1 014	-1,8	-769	-1,4
1993	582,8	310,1	114	5 496	9,7	6 300	11,1	64	11,6	-804	-1,4	280	0,5
1994	582,4	310,2	114	5 292	9,4	6 505	11,5	68	12,8	-1 213	-2,1	995	1,8
1995	581,2	309,7	114	4 941	8,7	6 336	11,2	42	8,5	-1 395	-2,5	525	0,9
1996	580,8	309,3	114	4 917	8,7	6 101	10,8	67	13,6	-1 184	-2,1	804	1,4
1997	580,0	309,5	114	4 741	8,4	6 014	10,7	53	11,2	-1 273	-2,3	-210	-0,4
1998	578,2	308,7	114	4 654	8,3	6 180	11,0	38	8,2	-1 526	-2,7	470	0,8
1999	576,9	307,9	114	4 597	8,2	5 973	10,6	39	8,5	-1 376	-2,4	352	0,6
2000	582,2	310,5	115	4 619	8,3	5 910	10,6	29	6,3	-1 291	-2,3	-359	-0,6
2001	579,3	309,2	115	4 693	8,4	5 776	10,3	23	4,9	-1 083	-1,9	-482	-0,9
2002	577,1	308,2	115	4 322	7,7	5 551	9,8	31	7,2	-1 229	-2,2	-686	-1,2
2003	574,1	306,6	115	4 829	8,6	5 617	10,0	30	6,2	-788	-1,4	-1 513	-2,7
2004	570,8	304,9	115	4 857	8,7	5 554	9,9	32	6,6	-697	-1,3	-2 021	-3,6
2005	567,9	303,2	115	5 274	9,5	5 280	9,5	30	5,7	-6	-0,01	-2 075	-3,7
2006	565,0	301,6	115	5 557	10,0	5 534	10,0	40	7,2	23	0,04	-2 015	-3,6
2007	560,9	299,6	115	5 581	10,1	5 568	10,1	37	6,6	13	0,02	-3 058	-5,5
2008	557,3	297,7	115	6 060	11,0	5 678	10,3	47	7,8	382	0,7	-3 121	-5,7
2009	554,2	296,1	115	6 176	11,3	5 515	10,1	27	4,4	661	1,2	-2 871	-5,3
2010	555,6	296,8	115	6 045	10,9	5 634	10,1	29	4,8	411	0,7	-3 005	-5,5
2011	553,6	295,6	115	5 839	10,8	5 396	10,0	20	3,4	443	0,8	-2 493	-4,5
2012	550,7	294,2	115	5 797	10,5	5 678	10,3	21	3,6	119	0,2	-2 310	-4,2
2013	548,0	292,8	115	5 671	10,3	5 772	10,5	28	4,9	-101	-0,2	-2 679	-4,7
2014	545,7	291,4	115	5 663	10,4	5 560	10,2	17	3,0	103	0,2	-1 884	-3,5
2015	542,3	289,5	114	5 669	10,4	5 817	10,7	32	5,6	-148	-0,3	-1 892	-3,5
2016	540,4	288,5	115	6 159	11,4	5 616	10,4	24	3,9	543	1,0	-1 808	-3,3
2017	538,6	287,4	114	6 420	11,9	5 632	10,4	13	2,0	788	1,5	-1 869	-3,5
2018	536,4	286,2	114	6 240	11,6	5 864	10,9	16	2,6	376	0,7	-1 887	-3,5
2019	534,8	285,2	114	5 997	11,2	5 701	10,6	17	2,8	296	0,6	-1 693	-3,2
2019 2018=100	99,7	99,6	0*	96,1	-0,4*	97,2	-0,3*	106,3	0,2*	-80*	-0,1*	194*	0,3*

*różnica

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

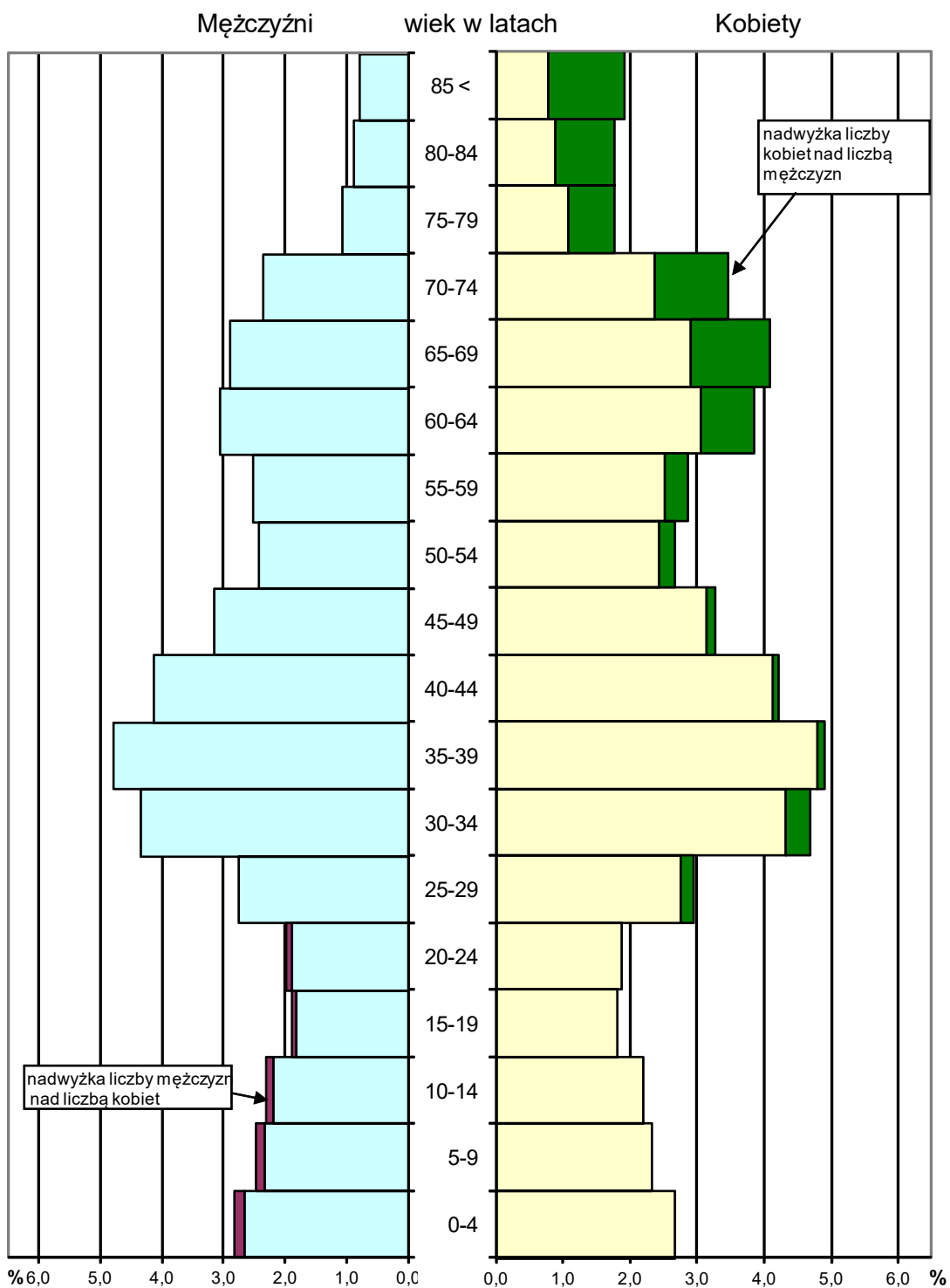

**Struktura ludności Poznania według ekonomicznych
i edukacyjnych grup wieku
stan na 31 XII 2019**

Wyszczególnienie	Ogółem		Mężczyźni		Kobiety		Liczba kobiet na 100 mężczyzn
	tys. osób	%	tys. osób	%	tys. osób	%	
Ogółem	534,8	100,0	249,6	100,0	285,2	100,0	114
w tym w wieku:							
przedprodukcyjnym (0-17)	91,1	17,0	46,7	18,7	44,3	15,6	95
0-2	18,2	3,4	9,4	3,8	8,8	3,1	94
3-6	21,5	4,0	11,0	4,4	10,4	3,7	95
7-14	39,5	7,4	20,3	8,1	19,2	6,7	95
15-18	15,8	3,0	8,1	3,2	7,8	2,7	97
19-24	24,6	4,6	12,6	5,1	12,0	4,2	95
produkcyjnym (18-59/64)	310,6	58,1	160,0	64,1	150,5	52,8	94
- mobilnym (18-44)	203,8	38,1	100,3	40,2	103,5	36,3	103
- niemobilnym (45-59/64)	106,7	20,0	59,7	23,9	47,0	16,5	79
poprodukcyjnym (60/65 i pow.)	133,2	24,9	42,9	17,2	90,3	31,7	210
liczba osób w wieku nieprodukcyjnym na 1000 osób w wieku produkcyjnym	722	x	560	x	894	x	x

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

Struktura ludności Poznania według płci i wieku w 2019 r.

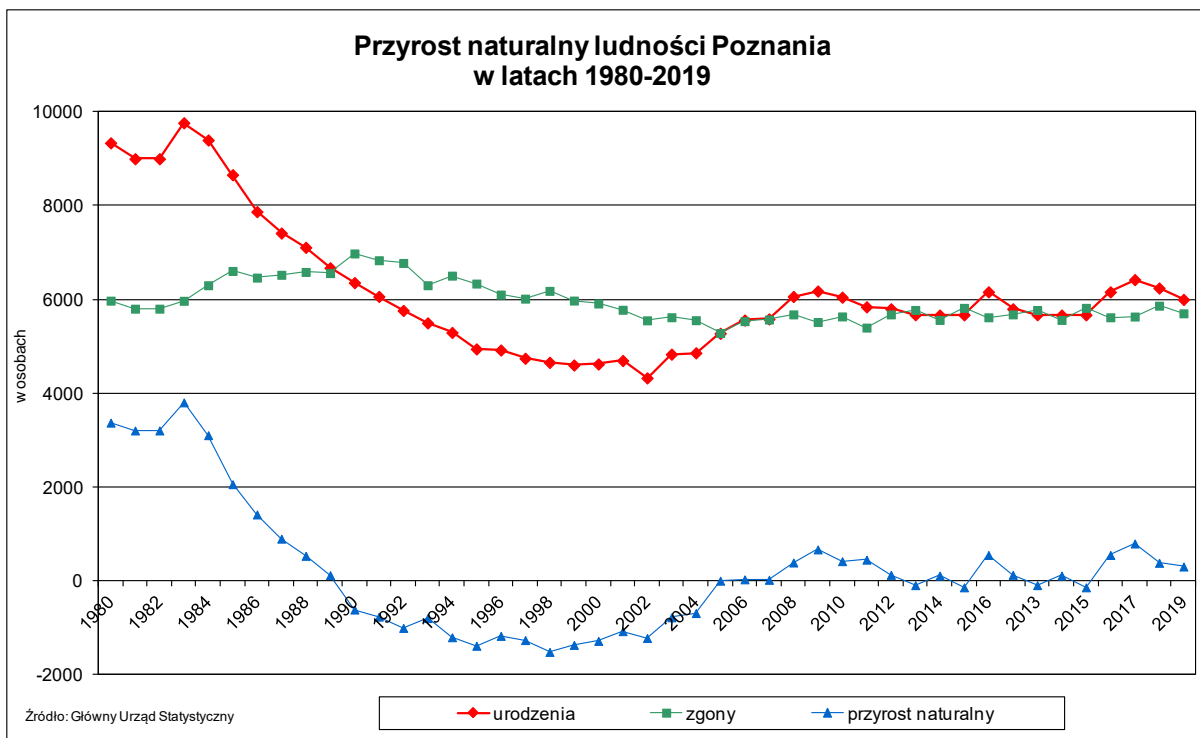
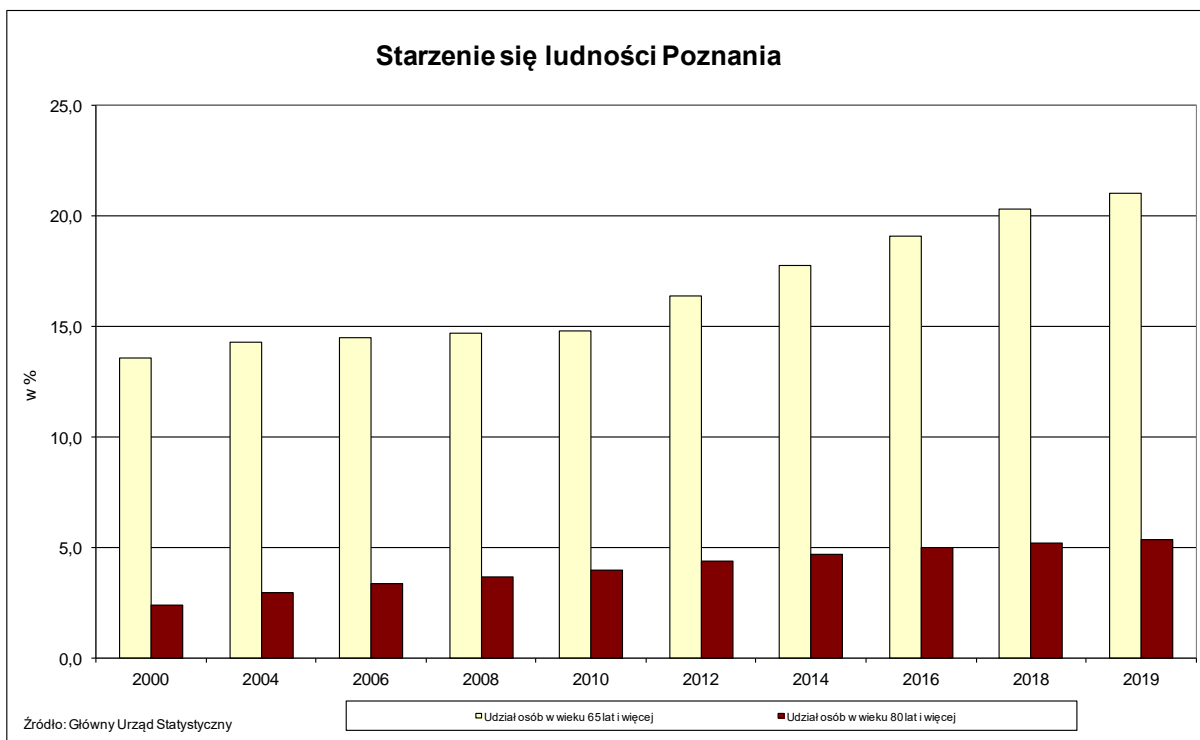

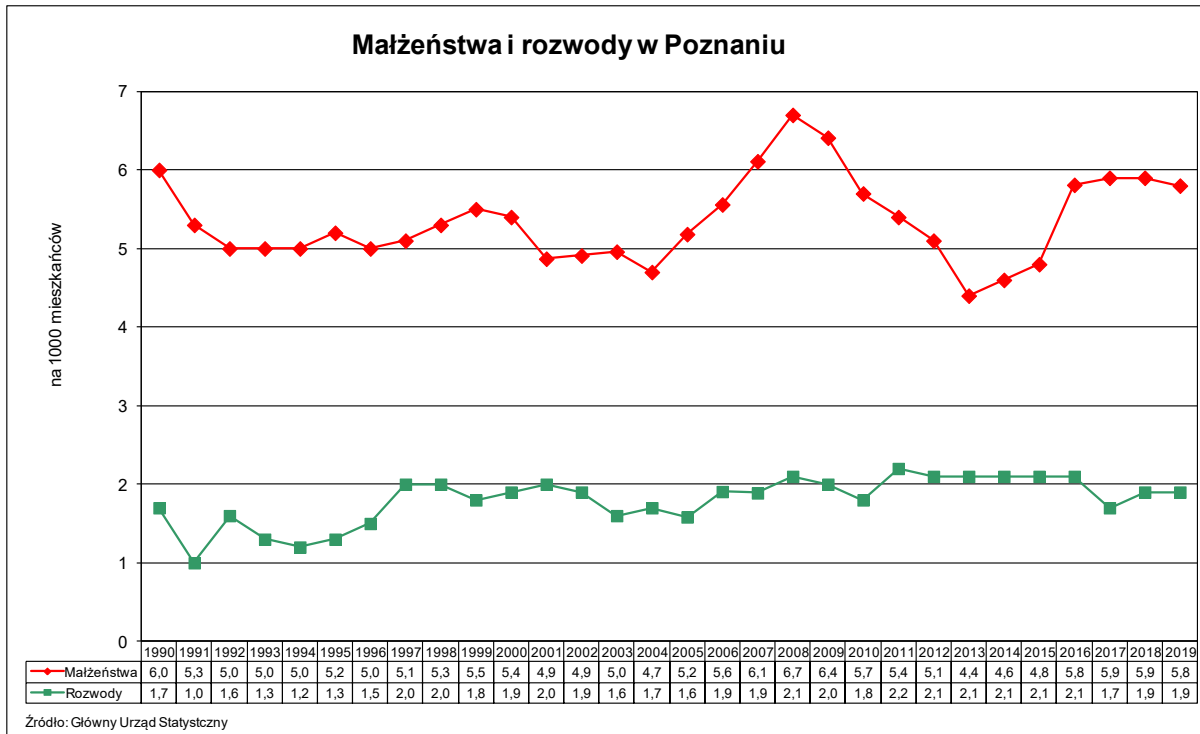
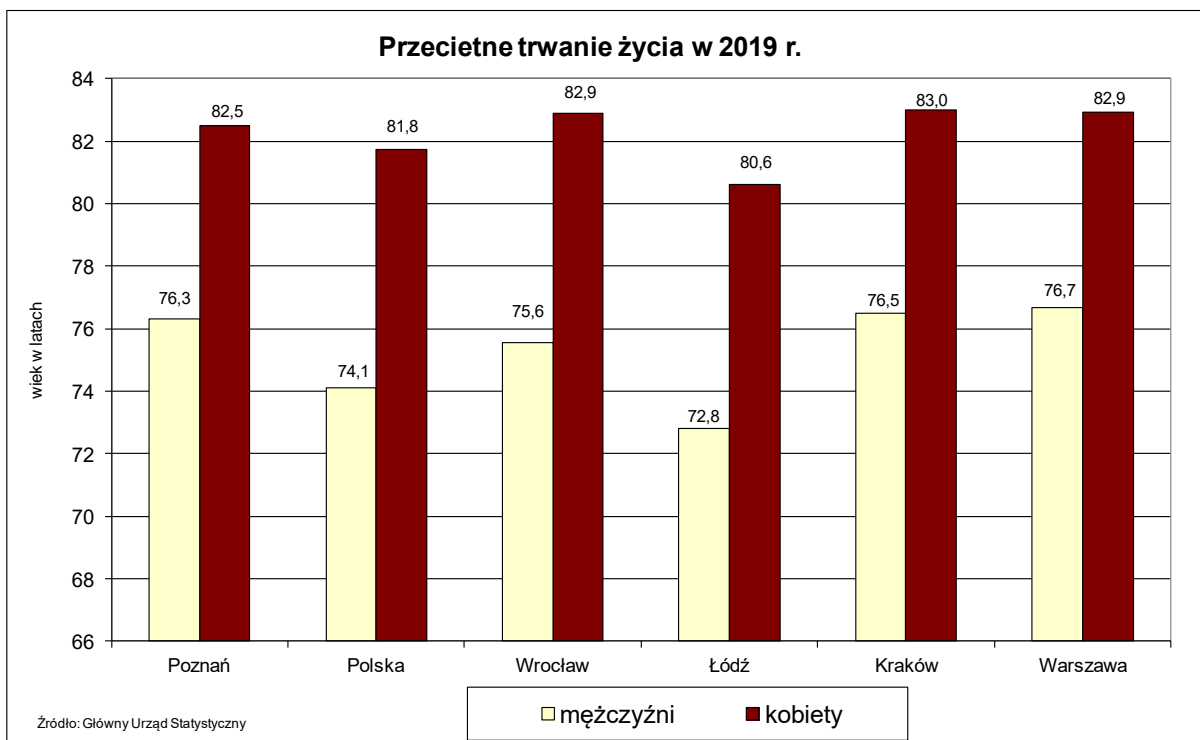
Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

Starzenie się ludności Poznania

Lata	Ludność w wieku												Liczba osób w wieku 65 lat i powyżej na 1000 dzieci w wieku do 14 lat
	65 lat i więcej						80 lat i więcej						
	ogółem		mężczyźni		kobiety		ogółem		mężczyźni		kobiety		
	w tys.	w %	w tys.	w %	w tys.	w %	w tys.	w %	w tys.	w %	w tys.	w %	
2000	78,0	13,6	29,0	10,8	49,0	16,0	13,9	2,4	4,1	1,5	9,8	3,2	924
2004	81,5	14,3	29,9	11,3	51,6	16,9	16,8	2,9	4,8	1,8	12,0	3,9	1123
2006	82,1	14,5	30,0	11,4	52,1	17,3	18,9	3,4	5,4	2,1	13,5	4,5	1174
2008	82,0	14,7	30,1	11,6	51,9	17,4	20,5	3,7	6,2	2,4	14,3	4,8	1191
2010	82,3	14,8	30,3	11,7	52,0	17,5	22,1	4,0	6,8	2,6	15,3	5,1	1161
2012	90,1	16,4	33,8	13,2	56,4	19,2	24,2	4,4	7,6	3,0	16,6	5,6	1258
2014	97,0	17,8	36,8	14,5	60,2	20,7	25,7	4,7	8,1	3,2	17,6	6,0	1324
2016	103,3	19,1	39,4	15,6	63,9	22,2	26,9	5,0	8,5	3,4	18,4	6,4	1368
2018	109,5	20,3	41,8	16,6	67,7	23,6	28,0	5,2	8,8	3,5	19,3	6,7	1419
2019	112,5	21,0	42,9	17,2	69,6	24,4	28,7	5,4	9,0	3,6	19,7	6,9	1437

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

Małżeństwa oraz rozwody w Poznaniu

Rok	Małżeństwa		Rozwody		Rozwody na 100 małżeństw
	liczba	na 1000 mieszk.	liczba	na 1000 mieszk.	
1990	3 401	6,0	942	1,7	28
1991	3 010	5,3	575	1,0	19
1992	2 843	5,0	902	1,6	32
1993	2 846	5,0	750	1,3	26
1994	2 809	5,0	662	1,2	24
1995	2 937	5,2	748	1,3	25
1996	2 840	5,0	866	1,5	30
1997	2 882	5,1	1 110	2,0	39
1998	2 988	5,3	1 141	2,0	38
1999	3 092	5,5	1 014	1,8	33
2000	2 997	5,4	1 052	1,9	35
2001	2 716	4,9	1 088	2,0	40
2002	2 772	4,9	1 034	1,9	37
2003	2 786	5,0	876	1,6	31
2004	2 655	4,7	951	1,7	36
2005	2 888	5,2	882	1,6	31
2006	3 084	5,6	1 077	1,9	35
2007	3 375	6,1	1 044	1,9	31
2008	3 667	6,7	1 151	2,1	31
2009	3 502	6,4	1 095	2,0	31
2010	3 163	5,7	1 001	1,8	32
2011	2 907	5,4	1 178	2,2	41
2012	2 806	5,1	1 145	2,1	41
2013	2 424	4,4	1 137	2,1	47
2014	2 523	4,6	1 147	2,1	45
2015	2 608	4,8	1 163	2,1	45
2016	3 147	5,8	1 138	2,1	36
2017	3 205	5,9	939	1,7	29
2018	3 152	5,9	1 007	1,9	32
2019	3 087	5,8	1 029	1,9	33
2019 2018=100	97,9	-0,1*	102,2	0,0*	1*

*różnica w punktach

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

Ludność Poznania według stanu cywilnego

Wyszczególnienie	1931	1960	1970	1978	1988	2002	2011
Ludność w wieku 15 lat i więcej w tys.	185,0	291,1	380,8	436,3	458,9	499,5	483,9
w tym wg stanu cywilnego w %:							
kawaler, panna	45,1	25,6	31,5	27,0	23,7	32,0	32,0
żonaty, zamężna	47,3	64,0	58,0	61,9	63,2	53,2	51,4
wdowiec, wdowa	6,7	8,8	8,0	8,5	9,5	9,4	9,7
rozwódziona, rozwiedziony	0,7	1,7	2,4	2,6	3,6	5,0	6,5
pozostały	0,2	0,0	0,1	0,0	0,0	0,5	0,4

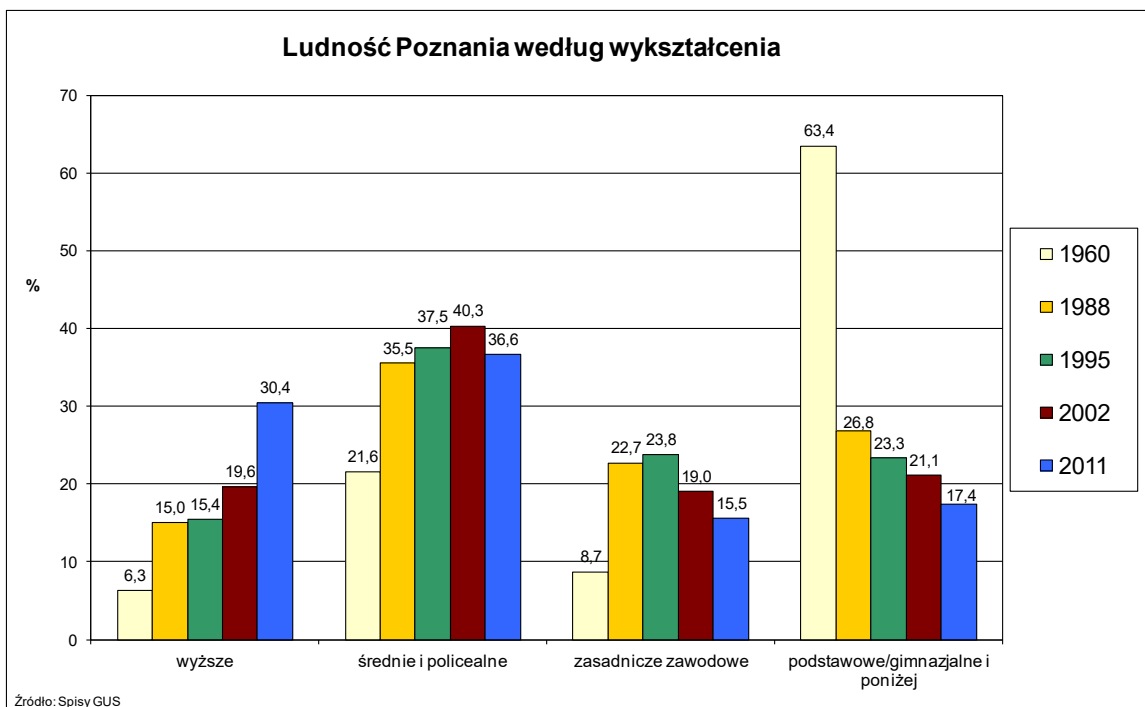
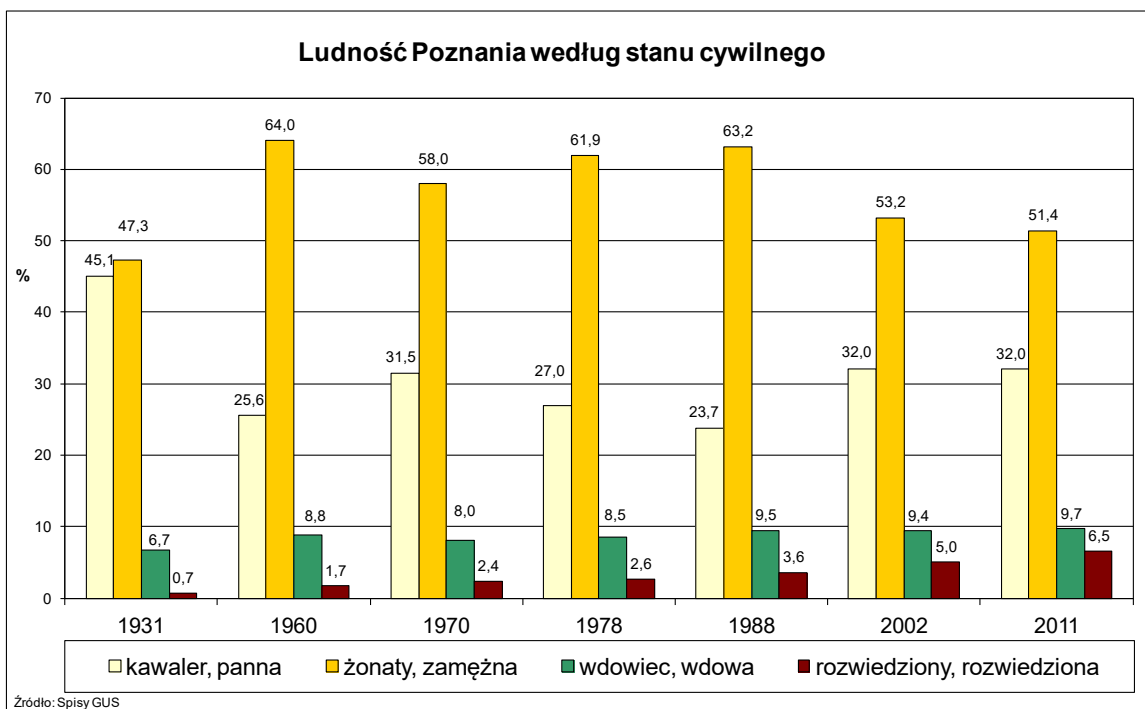
Źródło: Spisy GUS (1995 - spis reprezentacyjny)

Struktura wykształcenia ludności Poznania

Wyszczególnienie	1960	1970	1978	1988	1995	2002	2011
Liczba ludności w tys.*	300,2	386,5	440,9	458,9	479,1	513,0	492,4
w tym z wykształceniem w %:							
wyższym	6,3	7,5	11,2	15,0	15,4	19,6	30,4
średnim i policealnym	21,6	24,3	32,6	35,5	37,5	40,3	36,6
zasadniczym zawodowym	8,7			22,7	23,8	19,0	15,5
podstawowym i poniżej	63,4	68,2	56,2	26,8	23,3	21,1	17,4

* ludność w wieku: 13 lat i więcej dla 2002 i 2011 r., 15 lat i więcej dla lat 1970, 1978, 1988, 1995, 14 lat i więcej dla 1960 r.

Źródło: Spisy GUS (1995 - spis reprezentacyjny)

Struktura wykształcenia ludności w 2011 r.

Wyszczególnienie	Poznań		Gdańsk	Kraków	Łódź	Szczecin	Warszawa	Wrocław
	tys. osób	ogółem = 100	ogółem = 100					
Ludność w wieku 13 lat i więcej	492,4	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
w tym z wykształceniem:								
wyższym	149,9	30,4	27,0	31,6	22,6	26,1	30,0	37,8
policealnym	14,3	2,9	3,4	3,3	3,3	3,1	3,6	3,7
średnim	166,0	33,7	32,9	32,7	35,2	31,5	33,8	37,7
zasadniczym zawodowym	76,5	15,5	15,1	13,1	14,9	16,0	12,8	8,5
podstawowym	62,9	12,8	15,3	12,5	19,5	16,5	13,7	11,2
podstawowym nieukończonym	2,8	0,6	0,7	0,6	0,9	0,9	0,7	0,5
nieustalonym	20,1	4,1	5,6	6,3	3,5	5,8	5,4	4,4

Źródło: Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2011

Kierunki migracji ludności Poznania (w osobach)

Wyszczególnienie	1985	1990	1995	2000	2005	2010	2014	2016	2018	2019	2019
											2018=100*
saldo migracji	1 794	2 008	525	-359	-2 075	-3 005	-1 884	-1 869	-1887	-1693	194
saldo migracji na 1000 mieszkańców	3,2	3,5	0,9	-0,6	-3,7	-5,5	-3,5	-3,5	-3,5	-3,2	0,3
napływ	7 197	6 209	4 643	5 029	6 122	5 359	5 716	4 893	5 880	6 416	109,1
odpływ	5 403	4 201	4 118	5 388	8 197	8 364	7 600	6 762	7 767	8 109	104,4
napływ z miast	3 821	3 671	3 180	3 445	4 118	3 390	3 533	2 894	3 474	3 746	107,8
napływ ze wsi	3 305	2 457	1 338	1 545	1 850	1 844	2 080	1 784	2 151	2 435	113,2
napływ z zagranicy	71	81	125	39	154	125	103	215	255	235	92,2
odpływ do miast	2 999	2 360	2 346	2 569	3 051	2 513	2 324	1 847	2 218	2 263	102,0
odpływ na wieś	2 035	1 619	1 647	2 767	4 959	5 406	4 803	4 878	5 486	5 767	105,1
odpływ za granicę	369	222	125	52	187	445	473	37	63	79	125,4
saldo migracji z miastami	822	1 311	834	876	1 067	877	1 209	1 047	1 256	1 483	118,1
saldo migracji z wsiami	1 270	838	-309	-1 222	-3 109	-3 562	-2 723	-3 094	-3 335	-3 332	99,9
saldo migracji z zagranicą	-298	-141	0	-13	-33	-320	-370	178	192	156	81,3

*w przypadku salda migracji różnica

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

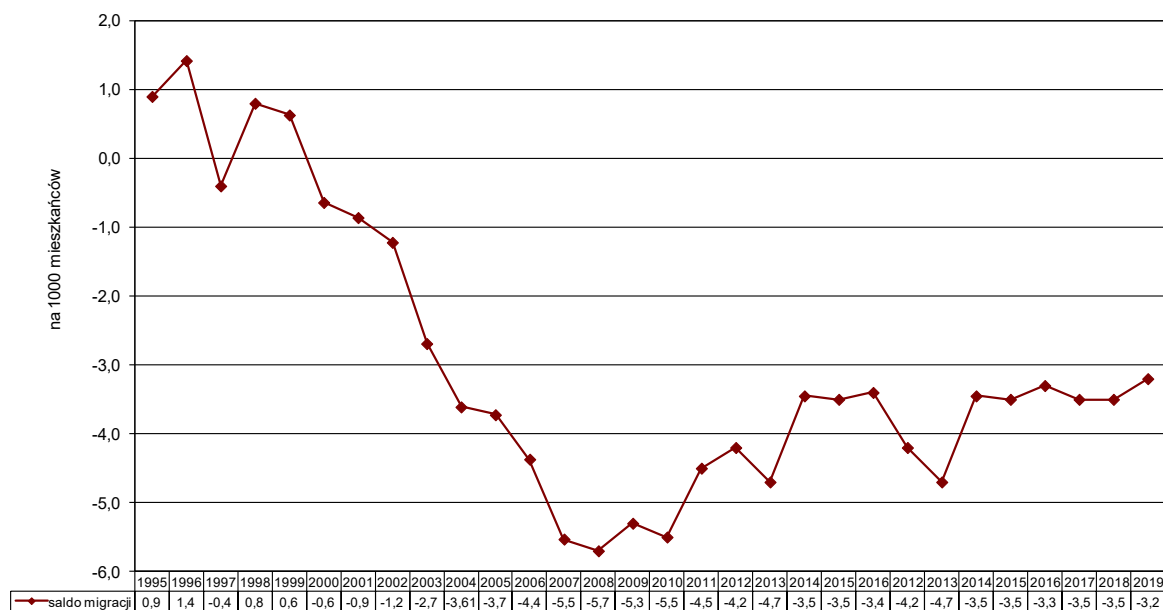
Kierunki migracji ludności Poznania według płci (w osobach)

Wyszczególnienie	1995	2000	2005	2008	2010	2012	2014	2016	2018	2019	2019
											2018=100*
Napływ											
w ruchu wewnętrznym											
ogółem	4 518	4 990	6 122	5 015	5 234	5 018	5 613	4 604	5 625	6 181	109,9
mężczyźni	2 008	2 157	2 756	2 189	2 300	2 177	2 508	2 027	2 621	2 812	107,3
kobiety	2 510	2 833	3 366	2 826	2 934	2 841	3 105	2 577	3 004	3 369	112,2
z zagranicy											
ogółem	125	39	154	113	125	124	103	238	255	235	92,2
mężczyźni	61	25	72	56	75	64	57	128	130	126	96,9
kobiety	64	14	82	57	50	60	46	110	125	109	87,2
Odpływ											
w ruchu wewnętrznym											
ogółem	3 993	5 336	8 197	7 915	7 919	7 121	7 127	6 571	7 704	8 030	104,2
mężczyźni	1 925	2 540	3 912	3 767	3 682	3 370	3 436	3 112	3 713	3 813	102,7
kobiety	2 068	2 796	4 285	4 148	4 237	3 751	3 691	3 459	3 991	4 217	105,7
za granicę											
ogółem	125	52	187	334	445	331	473	79	63	79	125,4
mężczyźni	49	21	76	184	179	145	216	39	28	43	153,6
kobiety	76	31	111	150	266	186	257	40	35	36	102,9
Saldo migracji											
w ruchu wewnętrznym											
ogółem	525	-346	-2 075	-2 900	-2 685	-2 103	-1 514	-1 967	-2 079	-1 849	230
mężczyźni	83	-383	-1 156	-1 578	-1 382	-1 193	-928	-1 085	-1 092	-1 001	91
kobiety	442	37	-919	-1 322	-1 303	-910	-586	-882	-987	-848	139
zagranica											
ogółem	0	-13	-33	-221	-320	-207	-370	159	192	156	-36
mężczyźni	12	4	-4	-128	-104	-81	-159	89	102	83	-19
kobiety	-12	-17	-29	-93	-216	-126	-211	70	90	73	-17

* w przypadku salda migracji różnica w osobach

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

Saldo migracji ludności Poznania w latach 1995-2019

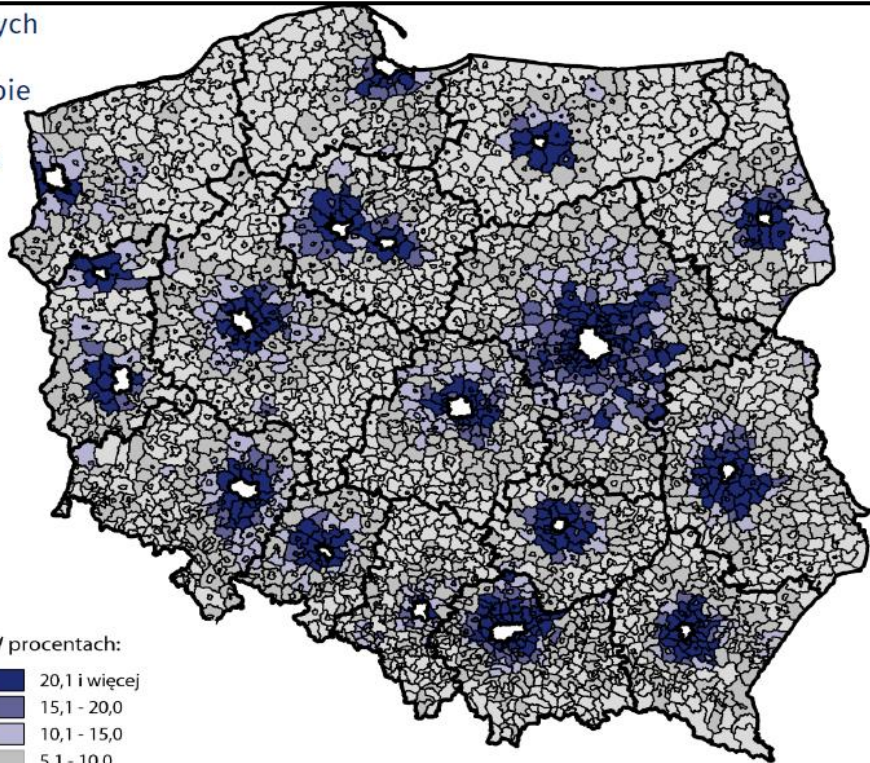
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Przyjeżdżający do pracy w
procencie zatrudnionych w
gminie zamieszkania

Poznań przyjeżdżający

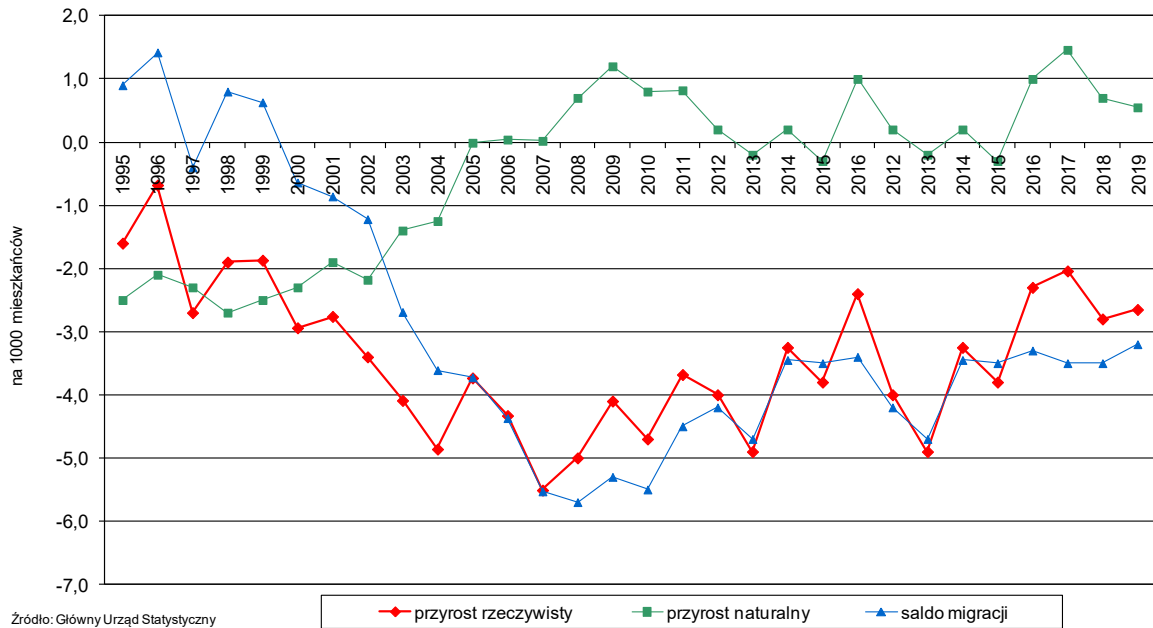

Udział przyjeżdżających do pracy do miast wojewódzkich w liczbie zatrudnionych w gminie zamieszkania

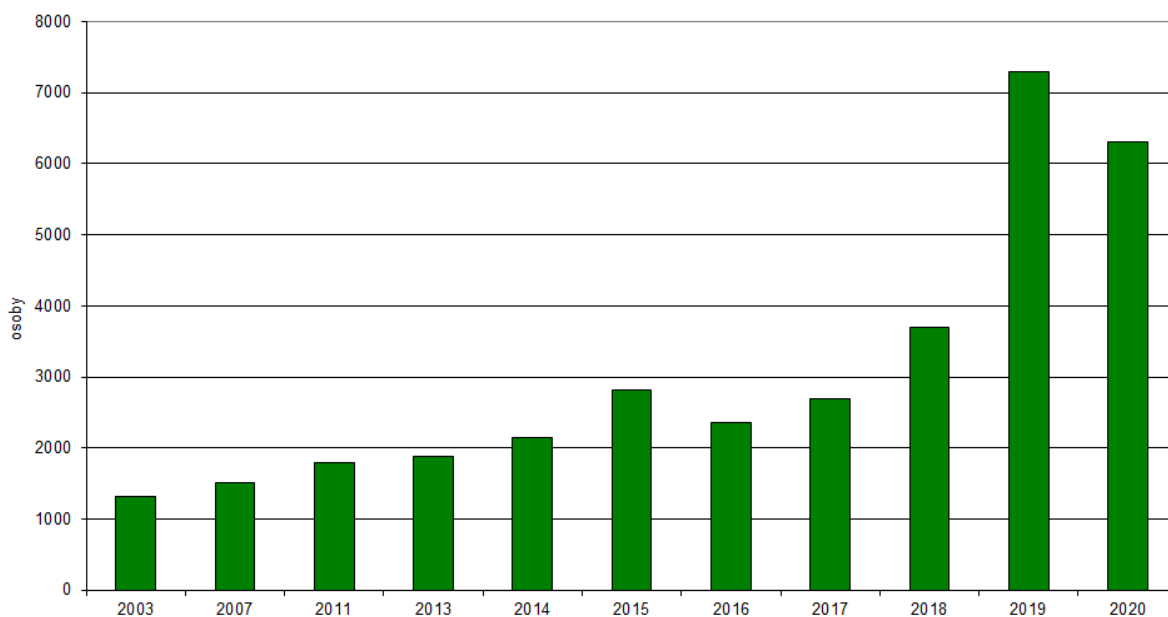

Urząd Statystyczny w Poznaniu

Przyrost rzeczywisty ludności Poznania w latach 1995-2019

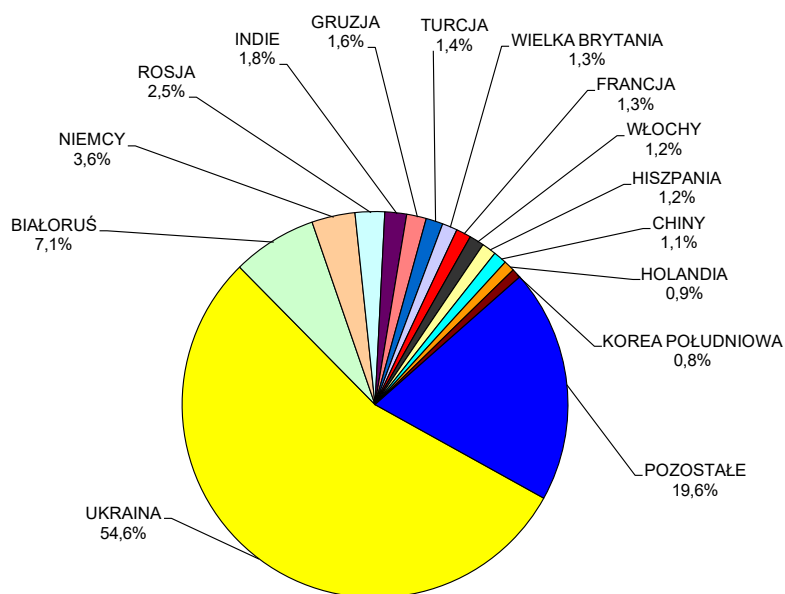

Liczba cudzoziemców zameldowanych w Poznaniu (na pobyt stały oraz czasowy powyżej 3 miesięcy)

Źródło: Wydział Spraw Obywatelskich i Uprawnień Komunikacyjnych Urzędu Miasta Poznania

Cudzoziemcy zameldowani w Poznaniu wg kraju pochodzenia w 2020 r.

Źródło: Wydział Spraw Obywatelskich i Uprawnień Komunikacyjnych Urzędu Miasta Poznania

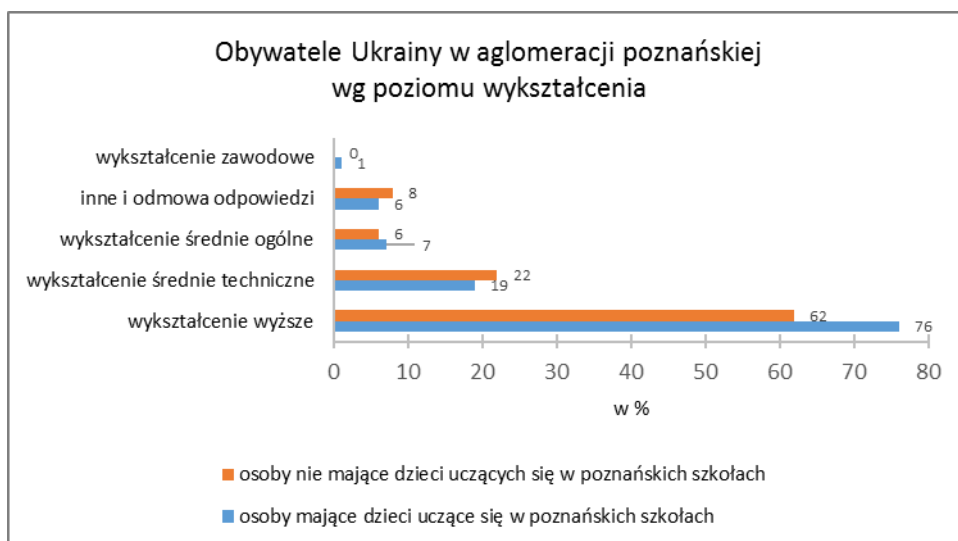
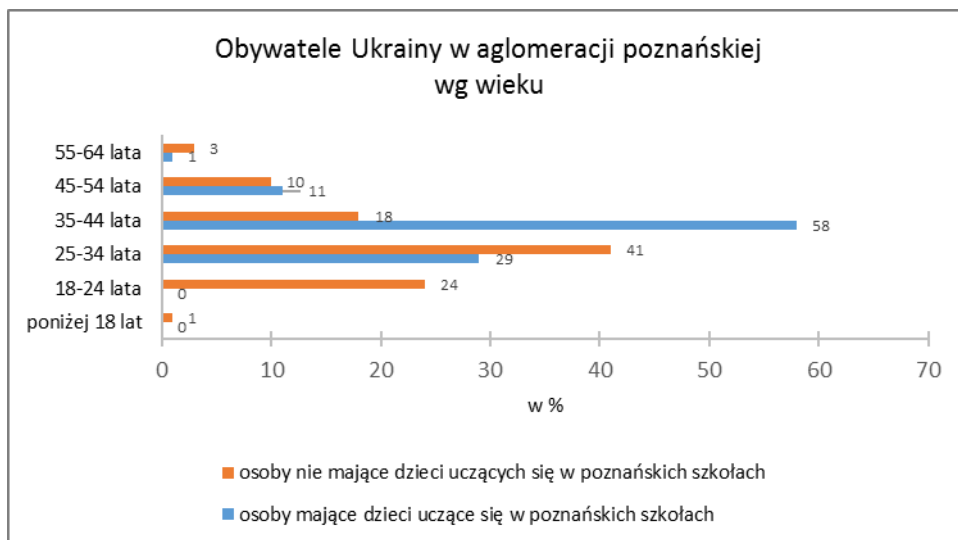
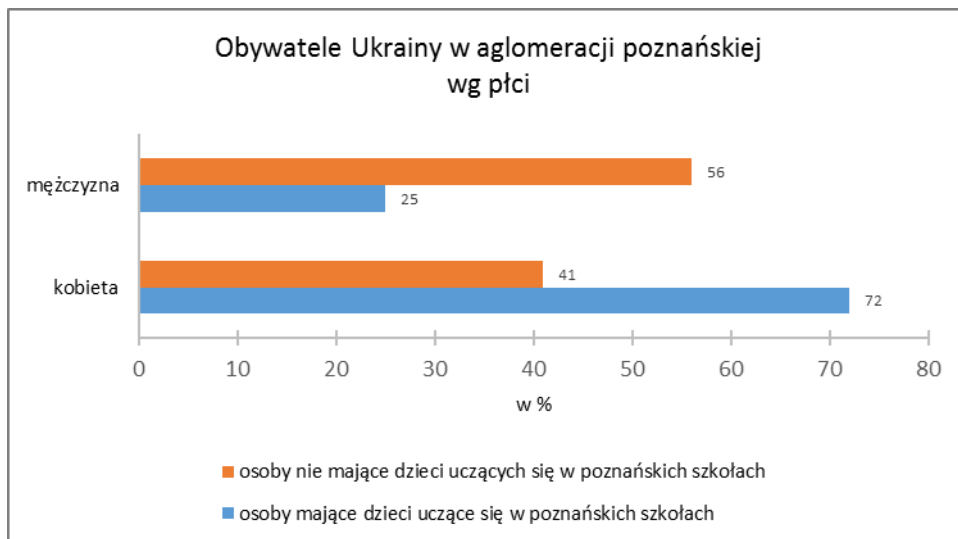
Cudzoziemcy zameldowani w Poznaniu na pobyt stały oraz czasowy powyżej 3 miesięcy (30 VI 2020)

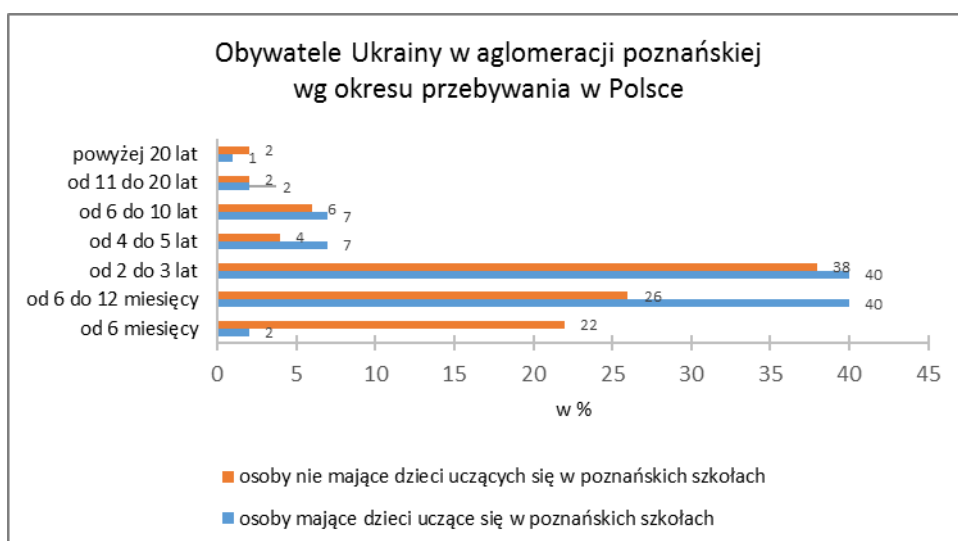
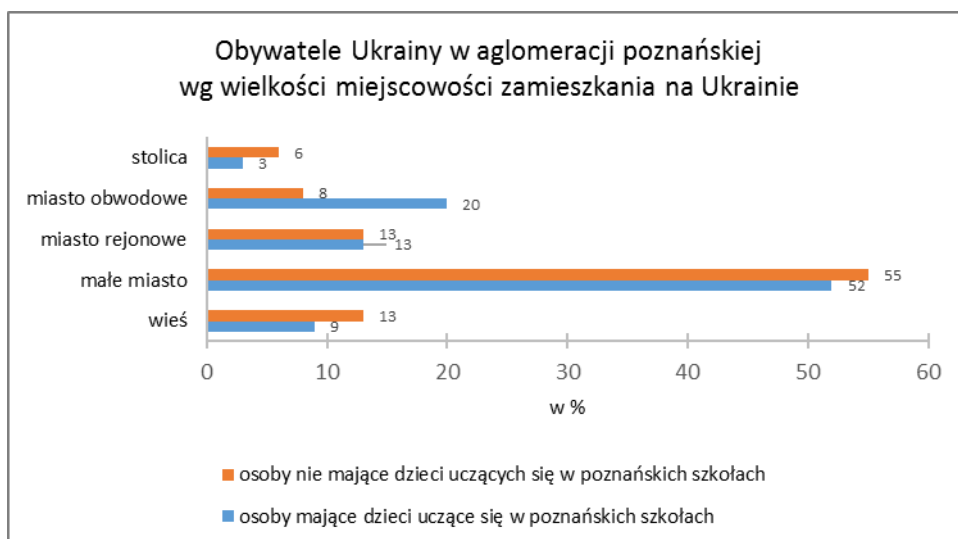
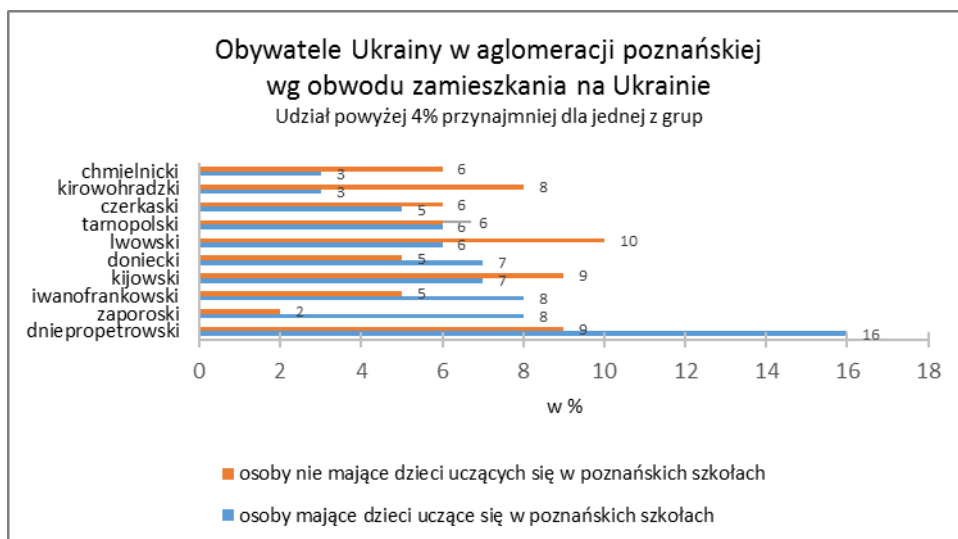
Alfabetycznie			Szereg malejący		Kontynentami	
L.p.	Kraj	liczba osób	Kraj	liczba osób	Kraj	liczba osób
1	AFGANISTAN	1	UKRAINA	3443	UE	942
2	ALBANIA	8	BIAŁORUŚ	448	AUSTRIA	10
3	ALGIERIA	10	NIEMCY	229	BELGIA	24
4	ANGOLA	5	ROSJA	156	BUŁGARIA	50
5	ARABIA SAUDYJSKA	2	INDIE	115	CHORWACJA	11
6	ARGENTYNA	1	WIELKA BRYTANIA	104	CZECHY	22
7	ARMENIA	16	WŁOCHY	90	DANIA	19
8	AUSTRALIA	3	GRUZJA	80	ESTONIA	7
9	AUSTRIA	10	HISZPANIA	79	FINLANDIA	9
10	AZERBEJDŻAN	9	TURCJA	78	FRANCJA	71
11	BANGLADESZ	23	CHINY	76	GRECJA	38
12	BELGIA	24	FRANCJA	71	HISZPANIA	79
13	BIAŁORUŚ	448	HOLANDIA	58	HOLANDIA	58
14	BOLIWIA	1	BUŁGARIA	50	IRLANDIA	10
15	BOŚNIA I HERCEGOWINA	2	RUMUNIA	42	LITWA	24
16	BRAZYLIA	30	USA	41	LUKSEMBURG	2
17	BUŁGARIA	50	WIETNAM	41	ŁOTWA	28
18	CHILE	4	KOREA POŁUDNIOWA	40	MALTA	3
19	CHINY	76	PORTUGALIA	39	NIEMCY	229
20	CHORWACJA	11	GRECJA	38	PORTUGALIA	39
21	CZARNOGÓRA	1	KAZACHSTAN	32	RUMUNIA	42
22	CZECHY	22	JAPONIA	31	SŁOWACJA	22
23	DANIA	19	NIGERIA	31	SŁOWENIA	2
24	DEMOK. REP. KONGA	1	RWANDA	31	SZWECJA	30
25	DOMINIKANA	2	BRAZYLIA	30	WĘGRY	23
26	EGIPT	25	SZWECJA	30	WŁOCHY	90
27	EKWADOR	5	ŁOTWA	28	Europa - pozostałe	4338
28	ESTONIA	7	TAJWAN	26	ALBANIA	8
29	ETIOPIA	9	EGIPT	25	ARMENIA	16
30	FILIPINY	7	BELGIA	24	AZERBEJDŻAN	9
31	FINLANDIA	9	LITWA	24	BIAŁORUŚ	448
32	FRANCJA	71	NORWEGIA	24	BOŚNIA I HERCEGOWINA	2
33	GHANA	8	BANGLADESZ	23	CZARNOGÓRA	1
34	GRECJA	38	WĘGRY	23	GRUZJA	80
35	GRUZJA	80	CZECHY	22	MACEDONIA	7
36	GWATEMALA	2	IRAN	22	MOŁDAWIA	18
37	GWINEA	1	SŁOWACJA	22	NORWEGIA	24
38	HISZPANIA	79	TAJLANDIA	22	ROSJA	156
39	HOLANDIA	58	DANIA	19	SERBIA	12
40	INDIE	115	MOŁDAWIA	18	SZWAJCARIA	4
41	INDONEZJA	13	ARMENIA	16	UKRAINA	3443
42	IRAK	14	MEKSYK	15	WATYKAN	6
43	IRAN	22	IRAK	14	WIELKA BRYTANIA	104
44	IRLANDIA	10	KANADA	14	Afryka	196
45	IZRAEL	7	ZIMBABWE	14	ALGIERIA	10
46	JAPONIA	31	INDONEZJA	13	ANGOLA	5
47	JEMEN	1	NEPAL	13	DEMOK. REP. KONGA	1

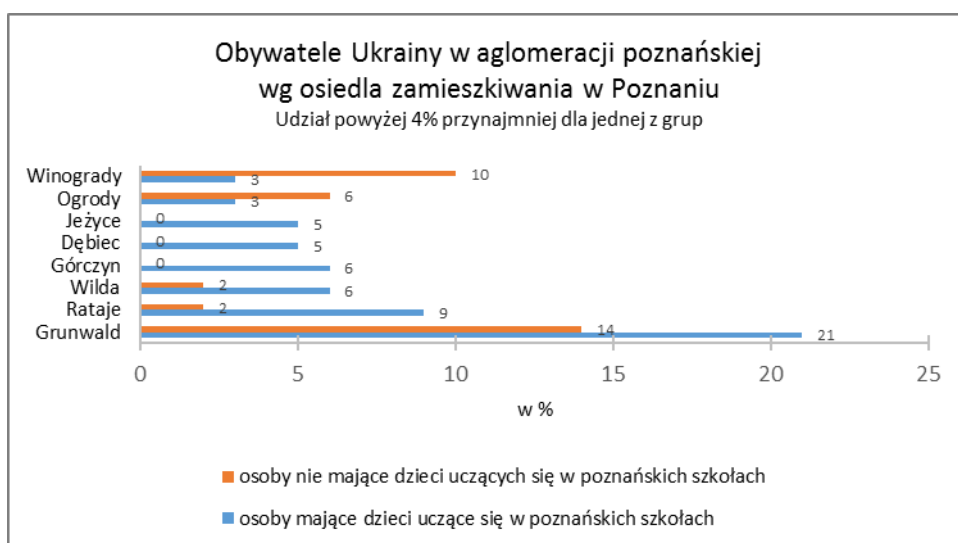
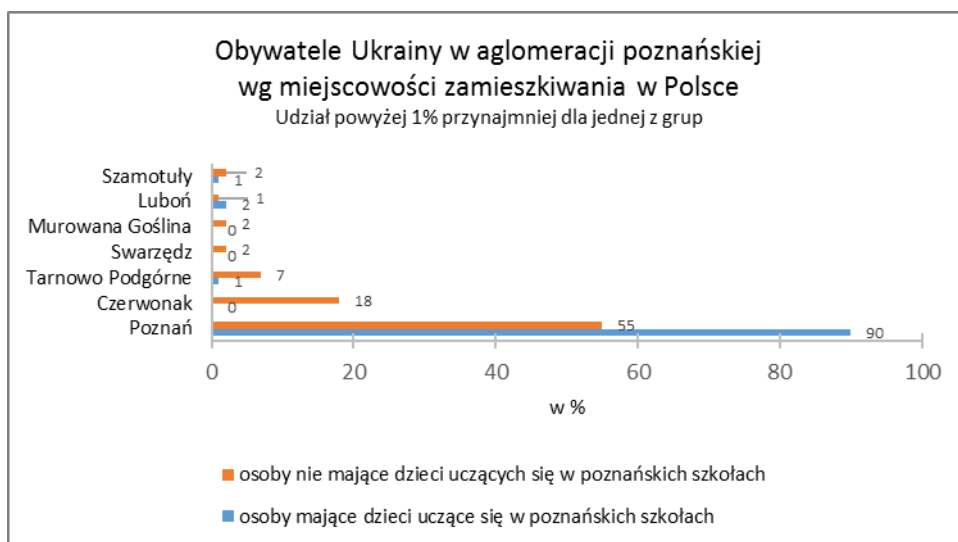
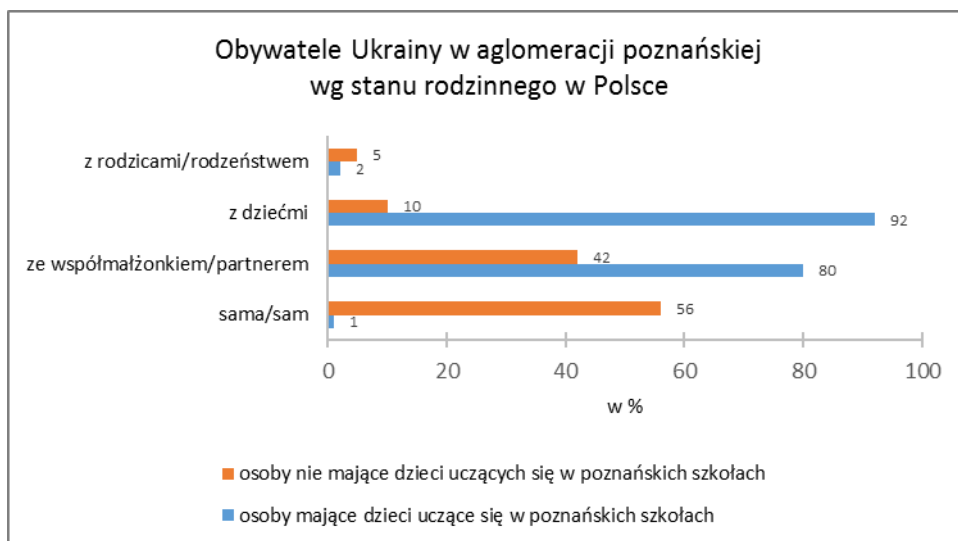
48	JORDANIA	3	UZBEKISTAN	13	EGIPT	25
49	KAMERUN	11	PAKISTAN	12	ETIOPIA	9
50	KANADA	14	SERBIA	12	GHANA	8
51	KAZACHSTAN	32	CHORWACJA	11	GWINEA	1
52	KENIA	7	KAMERUN	11	KAMERUN	11
53	KIRGISTAN	5	MAROKO	11	KENIA	7
54	KOLUMBIA	5	ALGERIA	10	LIBIA	6
55	KOREA POŁUDNIOWA	40	AUSTRIA	10	MAROKO	11
56	KOSTARYKA	3	IRLANDIA	10	MAURETANIA	2
57	KUBA	4	TUNEZJA	10	MOZAMBIK	1
58	LIBAN	5	AZERBEJDŻAN	9	NAMIBIA	2
59	LIBIA	6	ETIOPIA	9	NIGER	5
60	LITWA	24	FINLANDIA	9	NIGERIA	31
61	LUKSEMBURG	2	ALBANIA	8	RPA	1
62	ŁOTWA	28	GHANA	8	RWANDA	31
63	MACEDONIA	7	ESTONIA	7	SENEGAL	1
64	MALEZJA	2	FILIPINY	7	SOMALIA	1
65	MALTA	3	IZRAEL	7	SUDAN	1
66	MAROKO	11	KENIA	7	TOGO	1
67	MAURETANIA	2	MACEDONIA	7	TUNEZJA	10
68	MEKSYK	15	LIBIA	6	UGANDA	1
69	MOŁDAWIA	18	MONGOLIA	6	ZIMBABWE	14
70	MONGOLIA	6	SYRIA	6	Azja	622
71	MOZAMBIK	1	WATYKAN	6	AFGANISTAN	1
72	NAMIBIA	2	ANGOLA	5	ARABIA SAUDYJSKA	2
73	NEPAL	13	EKWADOR	5	BANGLADESZ	23
74	NIEMCY	229	KIRGISTAN	5	CHINY	76
75	NIGER	5	KOLUMBIA	5	FILIPINY	7
76	NIGERIA	31	LIBAN	5	INDIE	115
77	NIKARAGUA	1	NIGER	5	INDONEZJA	13
78	NORWEGIA	24	CHILE	4	IRAK	14
79	NOWA ZELANDIA	1	KUBA	4	IRAN	22
80	PAKISTAN	12	PERU	4	IZRAEL	7
81	PERU	4	SZWAJCARIA	4	JAPONIA	31
82	PORTUGALIA	39	WENEZUELA	4	JEMEN	1
83	RPA	1	AUSTRALIA	3	JORDANIA	3
84	ROSJA	156	JORDANIA	3	KAZACHSTAN	32
85	RUMUNIA	42	KOSTARYKA	3	KIRGISTAN	5
86	RWANDA	31	MALTA	3	KOREA POŁUDNIOWA	40
87	SENEGAL	1	TURKMENISTAN	3	LIBAN	5
88	SERBIA	12	ARABIA SAUDYJSKA	2	MALEZJA	2
89	SINGAPUR	1	BOŚNIA I HERCEGOWINA	2	MONGOLIA	6
90	SŁOWACJA	22	DOMINIKANA	2	NEPAL	13
91	SŁOWENIA	2	GWATEMALA	2	PAKISTAN	12
92	SOMALIA	1	LUKSEMBURG	2	SINGAPUR	1
93	SRI LANKA	2	MALEZJA	2	SRI LANKA	2
94	SUDAN	1	MAURETANIA	2	SYRIA	6
95	SYRIA	6	NAMIBIA	2	TAJLANDIA	22
96	SZWAJCARIA	4	SŁOWENIA	2	TAJWAN	26
97	SZWECJA	30	SRI LANKA	2	TURCJA	78
98	TAJLANDIA	22	AFGANISTAN	1	TURKMENISTAN	3
99	TAJWAN	26	ARGENTYNA	1	UZBEKISTAN	13
100	TOGO	1	BOLIWIA	1	WIETNAM	41

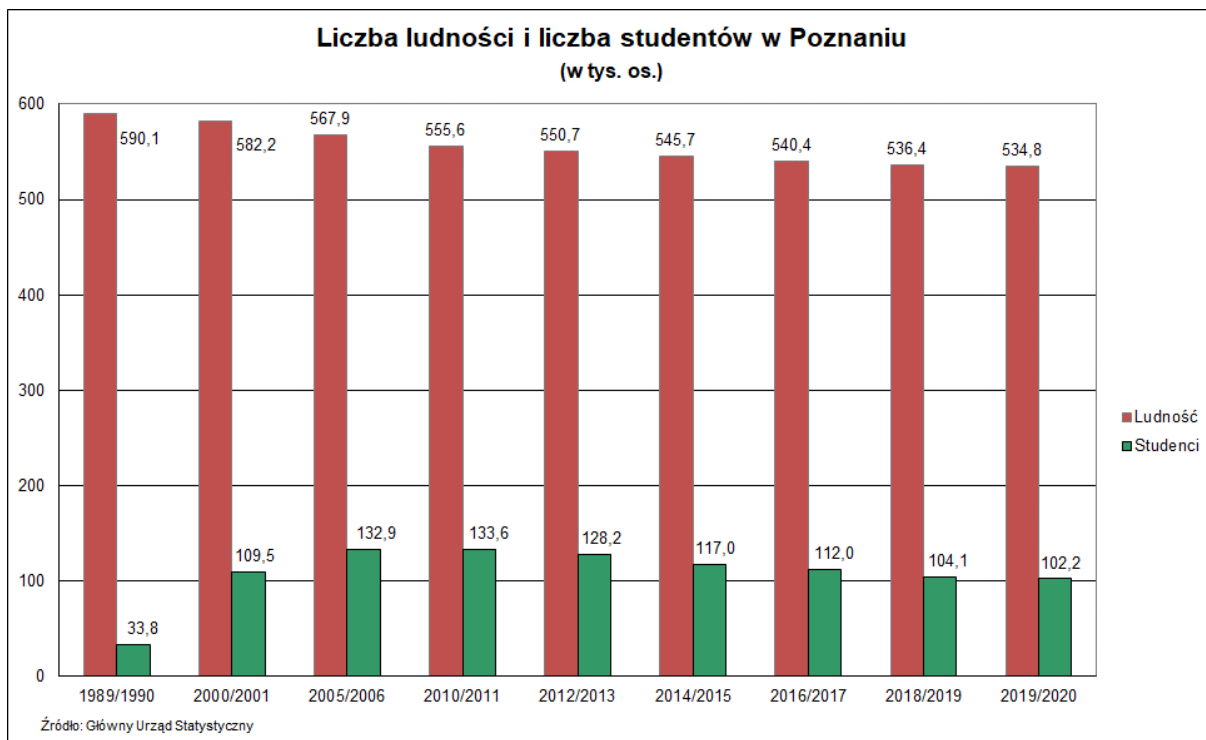
101	TUNEZJA	10	CZARNOGÓRA	1	Ameryka Południowa	54
102	TURCJA	78	DEMOK. REP. KONGA	1	ARGENTYNA	1
103	TURKMENISTAN	3	GWINEA	1	BOLIWIA	1
104	UGANDA	1	JEMEN	1	BRAZYLIA	30
105	UKRAINA	3443	MOZAMBIK	1	CHILE	4
106	USA	41	NIKARAGUA	1	EKWADOR	5
107	UZBEKISTAN	13	NOWA ZELANDIA	1	KOLUMBIA	5
108	WATYKAN	6	RPA	1	PERU	4
109	WENEZUELA	4	SENEGAL	1	WENEZUELA	4
110	WĘGRY	23	SINGAPUR	1	Ameryka Północna	82
111	WIELKA BRYTANIA	104	SOMALIA	1	DOMINIKANA	2
112	WIETNAM	41	SUDAN	1	GWATEMALA	2
113	WŁOCHY	90	TOGO	1	KANADA	14
114	ZIMBABWE	14	UGANDA	1	KOSTARYKA	3
115	NIEUSTALONE	73	NIEUSTALONE	73	KUBA	4
116	Razem	6311	Razem	6311	MEKSYK	15
					NIKARAGUA	1
					USA	41
					Australia i Ocenia	4
					AUSTRALIA	3
					NOWA ZELANDIA	1
					NIEUSTALONE	73
					Razem	6311

Źródło: Wydział Spraw Obywatelskich i Uprawnień Komunikacyjnych UMP, obliczenia własne

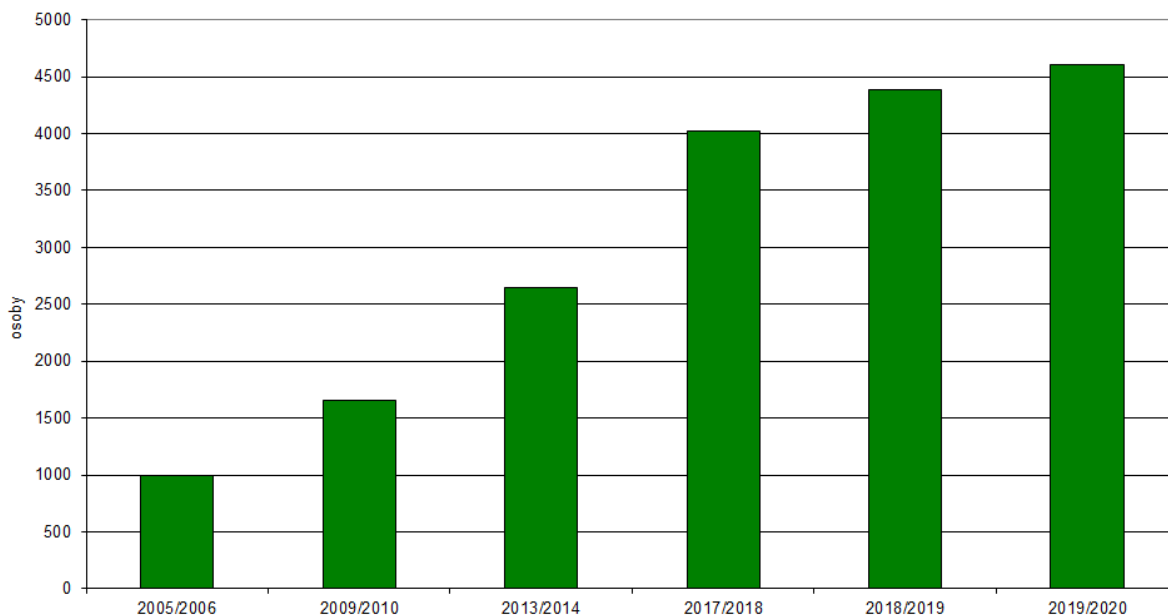

Poznańscy studenci wg miejsca stałego zamieszkania w roku akademickim 2019/2020

Województwo	Udział w %
DOLNOŚLĄSKIE	1,9
KUJAWSKO-POMORSKIE	8,3
LUBELSKIE	1,0
LUBUSKIE	6,2
ŁÓDZKIE	2,3
MAŁOPOLSKIE	0,4
MAZOWIECKIE	1,9
OPOLSKIE	0,5
PODKARPACKIE	0,4
PODLASKIE	0,6
POMORSKIE	2,1
ŚLĄSKIE	1,2
ŚWIĘTOKRZYSKIE	0,4
WARMIŃSKO-MAZURSKIE	1,6
WIELKOPOLSKIE	64,5
w tym Poznań	18,2
ZACHODNIOPOMORSKIE	6,6
Razem	100,0

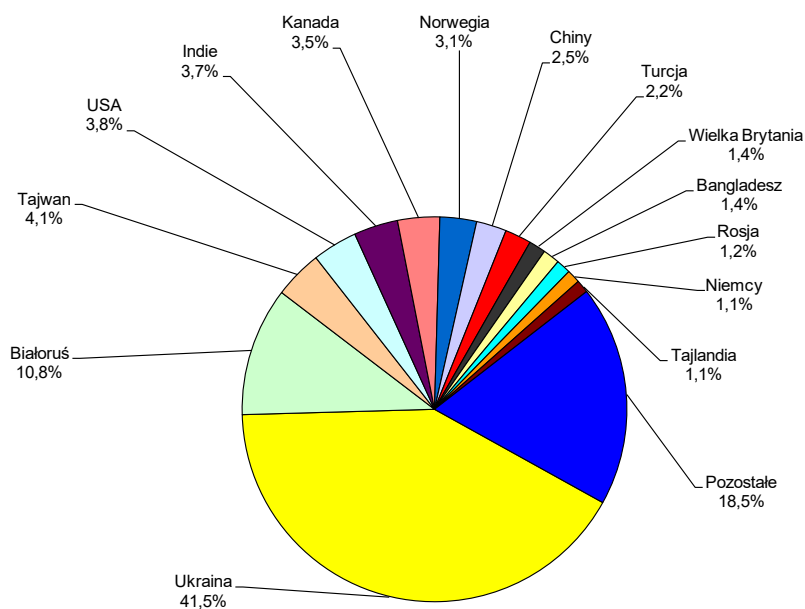
Źródło: Badanie ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej UMP

Studenci zagraniczni studujący w Poznaniu (w trybie stałym)

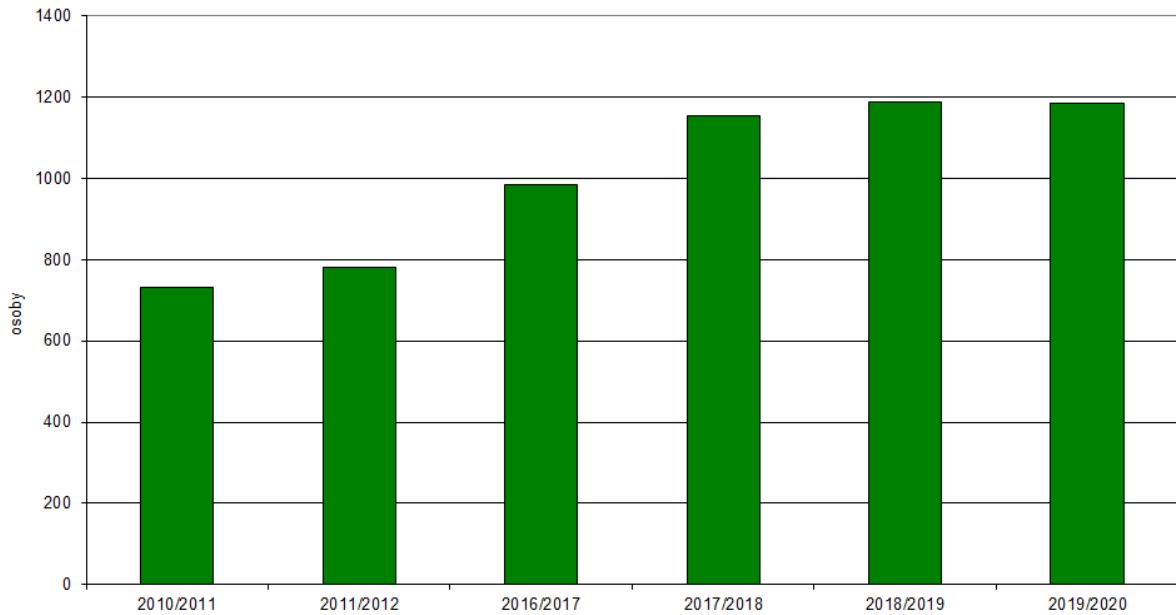
Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Studenci zagraniczni studujący w Poznaniu (w trybie stałym) w roku akademickim 2019/2020

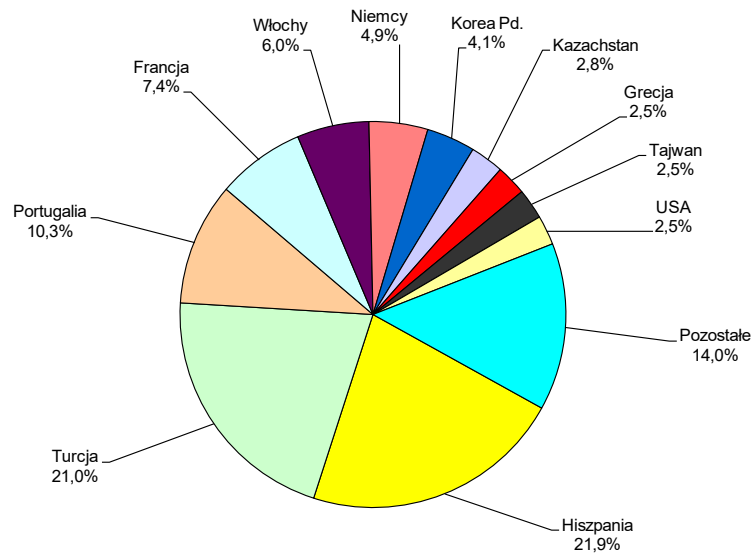
Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Studenci zagraniczni studujący w Poznaniu w ramach wymiany czasowej

Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Studenci zagraniczni studujący w Poznaniu w ramach wymiany czasowej w roku akademickim 2019/2020

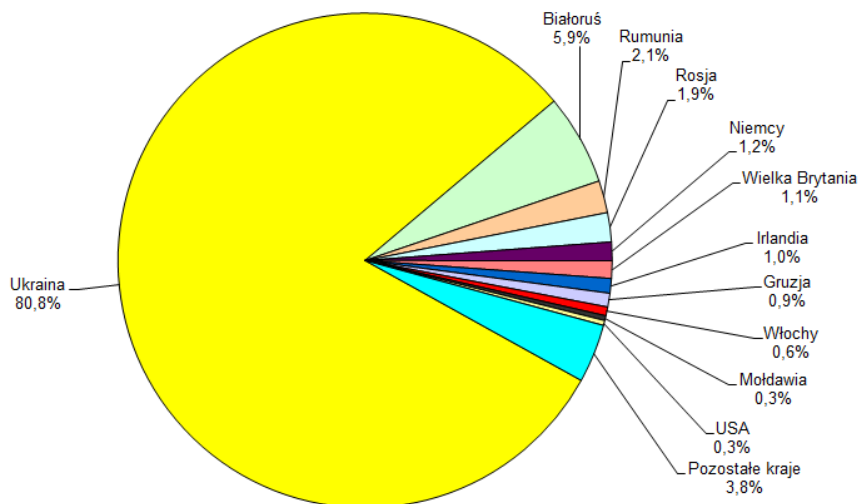
Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Uczniowie poznańskich szkół pochodzący z zagranicy w roku szkolnym 2020/2021

Kraj pochodzenia	Liczba uczniów	Udział w ogólnej liczbie uczniów zagranicznych w %
Ukraina	1267	80,8
Białoruś	93	5,9
Rumunia	33	2,1
Rosja	30	1,9
Niemcy	19	1,2
Wielka Brytania	18	1,1
Irlandia	15	1,0
Gruzja	14	0,9
Włochy	9	0,6
Mołdawia	5	0,3
USA	5	0,3
Holandia	4	0,3
Wietnam	4	0,3
Chiny	3	0,2
Francja	3	0,2
Kazachstan	3	0,2
Armenia	2	0,1
Belgia	2	0,1
Bułgaria	2	0,1
Grecja	2	0,1
Hiszpania	2	0,1
Kanada	2	0,1
Kuba	2	0,1
Litwa	2	0,1
Nigeria	2	0,1
Tajwan	2	0,1

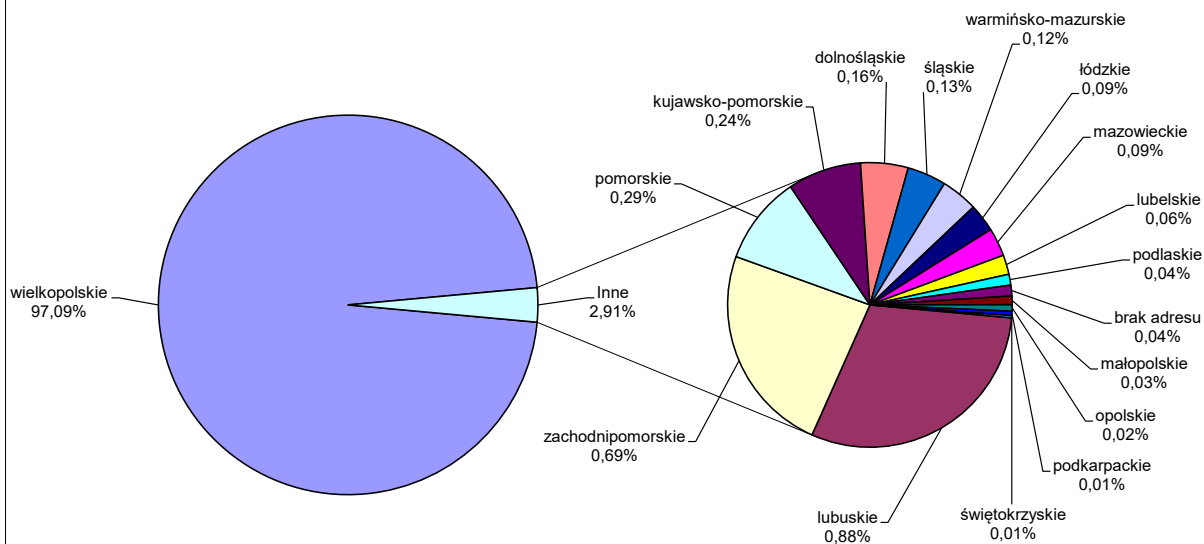
Źródło: Wydział Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej na podstawie danych Wydziału Oświaty UMP

Uczniowie poznańskich szkół pochodzący z zagranicy w roku szkolnym 2020/2021

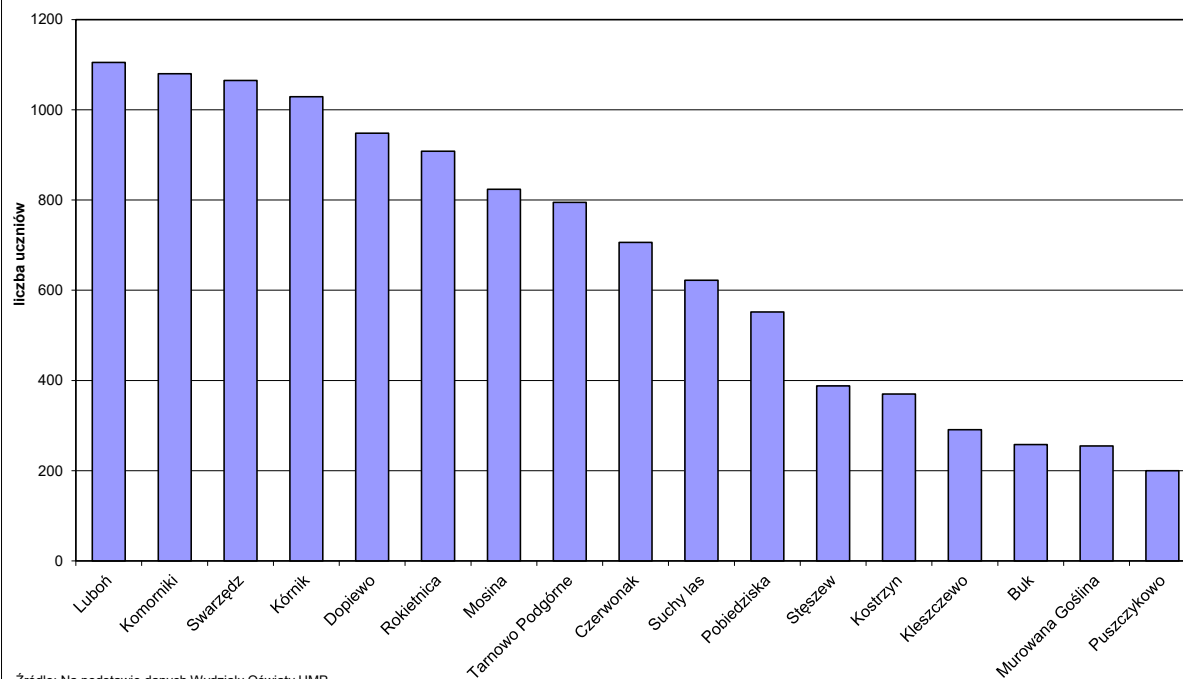
Źródło: Na podstawie danych Wydziału Oświaty UMP

Uczniowie poznańskich szkół pochodzący spoza Poznania wg województw w 2019 roku

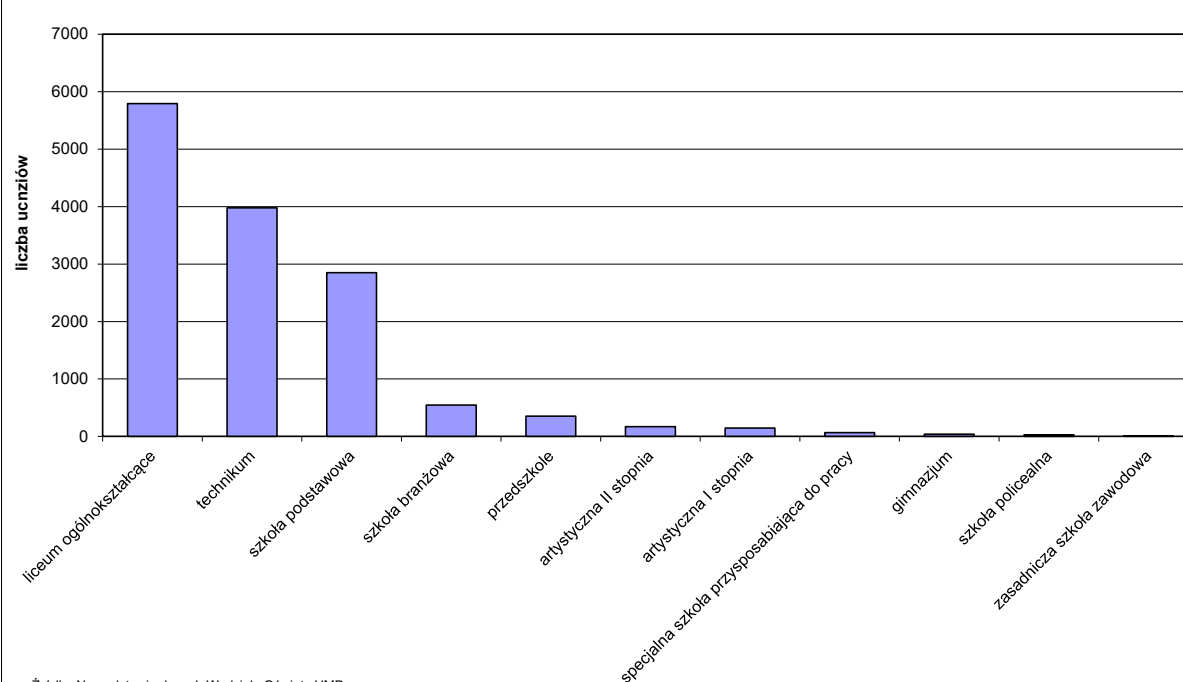
Źródło: Na podstawie danych Wydziału Oświaty UMP.

Uczniowie poznańskich szkół pochodzący z gmin powiatu poznańskiego w 2019 roku

Źródło: Na podstawie danych Wydziału Oświaty UMP.

Uczniowie poznańskich szkół pochodzący spoza Poznania wg poziomu nauczania w 2019 roku

Źródło: Na podstawie danych Wydziału Oświaty UMP.

Liczba ludności w byłych delegaturach Urzędu Miasta Poznania w 2019 roku

Wyszczególnienie	Liczba ludności ogółem			Liczba kobiet na 100 mężczyzn	Gęstość zaludnienia w os./km ²
	w tys. os.	Poznań=100	2000=100		
Poznań	534,8	100,0	91,9	114	2042
Grunwald	115,6	21,6	90,1	116	3196
Jeżyce	80,5	15,1	98,6	114	1394
Nowe Miasto	130,4	24,4	91,1	113	1234
Stare Miasto	151,0	28,2	92,1	114	3212
Wilda	57,3	10,7	88,0	113	3751

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

**Ruch naturalny ludności w byłych delegaturach Urzędu Miasta Poznania
w 2019 roku**

Wyszczególnienie	Małżeństwa	Urodzenia	Zgony	Przyrost naturalny	Saldo migracji	Małżeństwa	Urodzenia	Zgony	Przyrost naturalny	Saldo migracji
	w osobach					na 1000 mieszkańców				
Poznań	3 087	5 997	5 701	296	-1 693	5,8	11,2	10,6	0,6	-3,2
Grunwald	601	1 377	1 430	-53	-663	5,2	11,9	12,3	-0,5	-5,7
Jeżyce	517	863	788	75	704	6,5	10,8	9,9	0,9	8,8
Nowe Miasto	762	1 367	1 429	-62	-420	5,8	10,4	10,9	-0,5	-3,2
Stare Miasto	829	1 701	1 360	341	-1 013	5,5	11,2	9,0	2,3	-6,7
Wilda	378	689	694	-5	-301	6,6	12,0	12,1	-0,1	-5,2

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

**Liczba ludności wg osiedli w Poznaniu
wg stanu na 31 XII 2019 r.**

Nazwa osiedla	Powierzchnia w km ²	Liczba mieszkańców	Gęstość zaludnienia
Antoninek-Zieliniec-Kobylepole	20,54	9 837	478,92
Chartowo	4,49	22 110	4 924,28
Fabianowo-Kotowo	7,10	1 771	249,44
Główna	6,82	4 507	660,85
Głuszyna	14,43	3 875	268,54
Górczyn	4,33	12 414	2 866,97
Grunwald Południe	3,83	23 951	6 253,52
Grunwald Północ	0,76	12 830	16 881,58
Jana III Sobieskiego i Marysieńki	0,79	9 151	11 583,54
Jeżyce	1,98	21 611	10 914,65
Junikowo	5,29	9 889	1 869,38
Kiekrz	10,25	1 842	179,71
Krzesiny-Pokrzywno-Garaszewo	9,99	2 265	226,73
Krzyżownicy-Smochowice	10,71	7 948	742,11
Kwiatowe	2,31	4 545	1 967,53
Ławica	13,94	7 898	566,57
Morasko-Radojewo	18,03	2 774	153,85
Naramowice	7,21	17 873	2 478,92
Nowe Winogrody Południe	1,14	13 437	11 786,84
Nowe Winogrody Północ	1,14	15 369	13 481,58
Nowe Winogrody Wschód	0,47	5 692	12 110,64
Ogrody	1,95	5 896	3 023,59
Ostrów Tumski- Śródka-Zawady-Komandoria	3,36	5 942	1 768,45
Piątkowo	3,84	34 066	8 871,35
Podolany	5,30	8 528	1 609,06
Rataje	5,20	33 278	6 399,62
Sołacz	5,54	4 882	881,23
Stare Miasto	3,91	24 819	6 347,57
Stare Winogrody	3,48	8 272	2 377,01
Starołęka-Minikowo-Marlewo	13,48	9 824	728,78
Stary Grunwald	0,63	3 035	4 817,46
Strzeszyn	12,00	8 665	722,08
Szczepankowo-Splawie-Krzesinki	18,44	7 563	410,14
Św. Łazarz	3,70	29 791	8 051,62
Świerczewo	3,94	13 324	3 381,73
Umultowo	6,12	4 481	732,19
Warszawskie-Pomet-Maltańskie	5,85	7 077	1 209,74
Wilda	6,90	26 380	3 823,19
Winiary	2,17	13 183	6 075,12
Wola	3,27	5 175	1 582,57
Zielony Dębiec	4,12	12 267	2 977,43
Żegrze	3,15	16 426	5 214,60

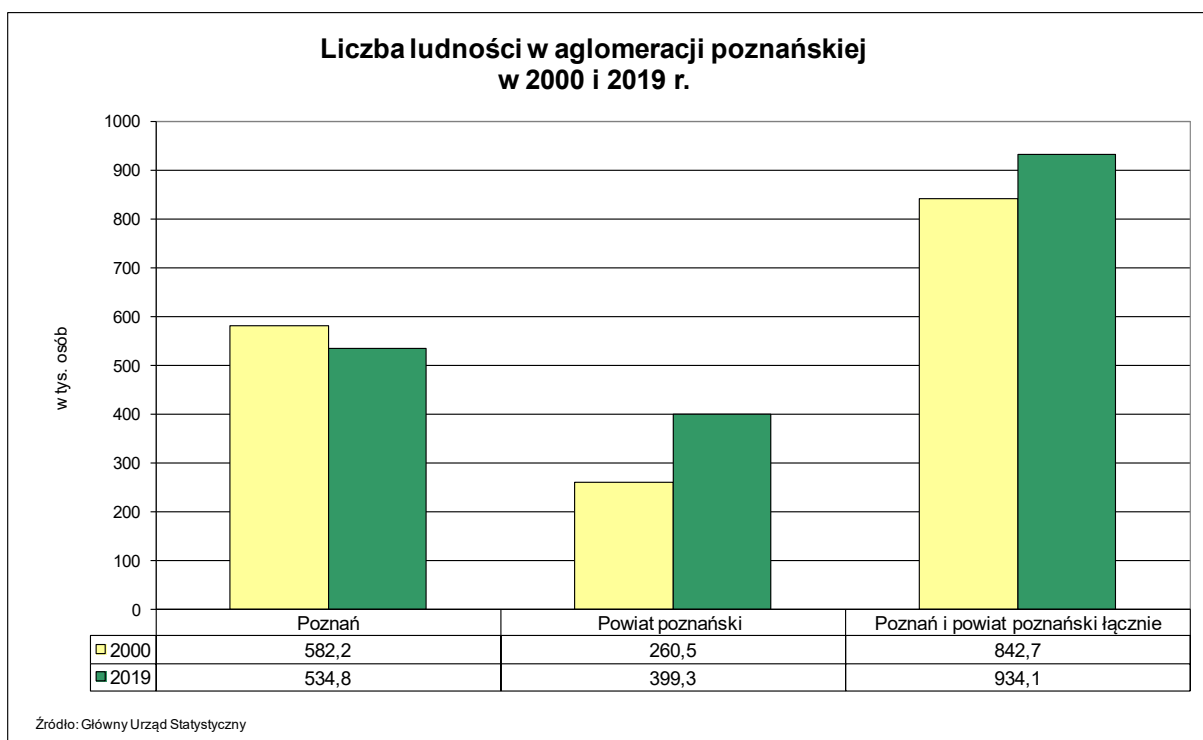
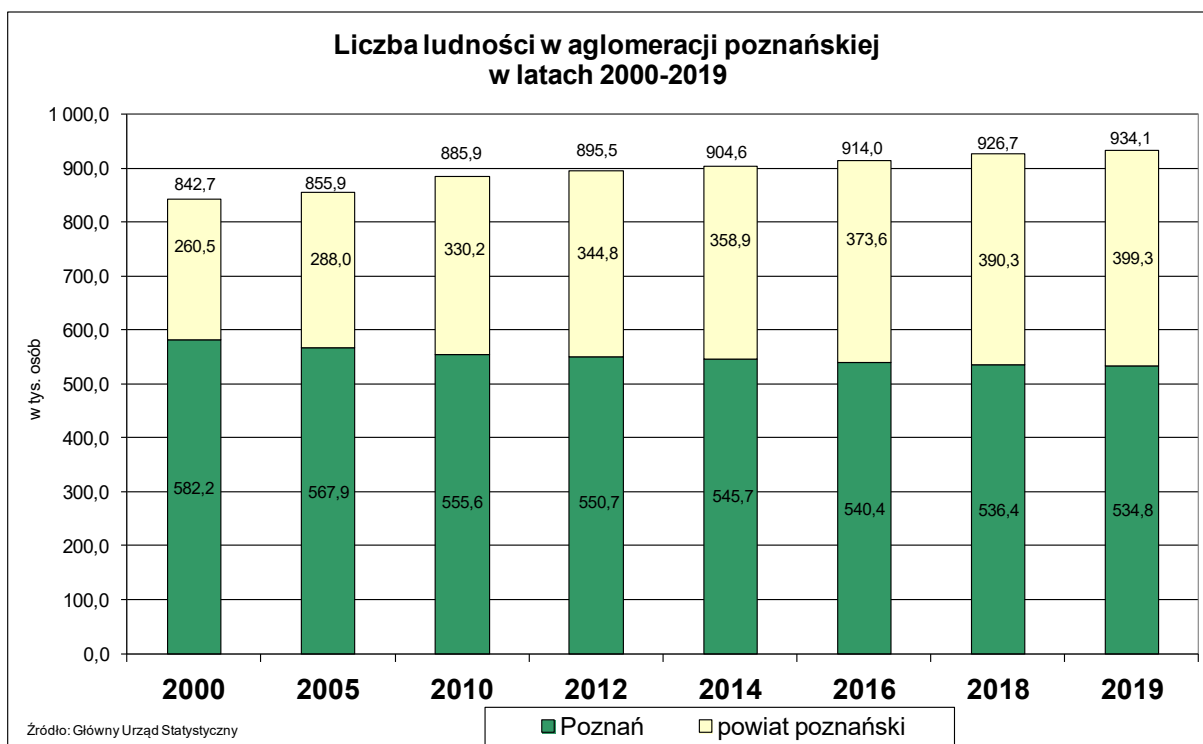
Źródło: Urząd Miasta Poznania

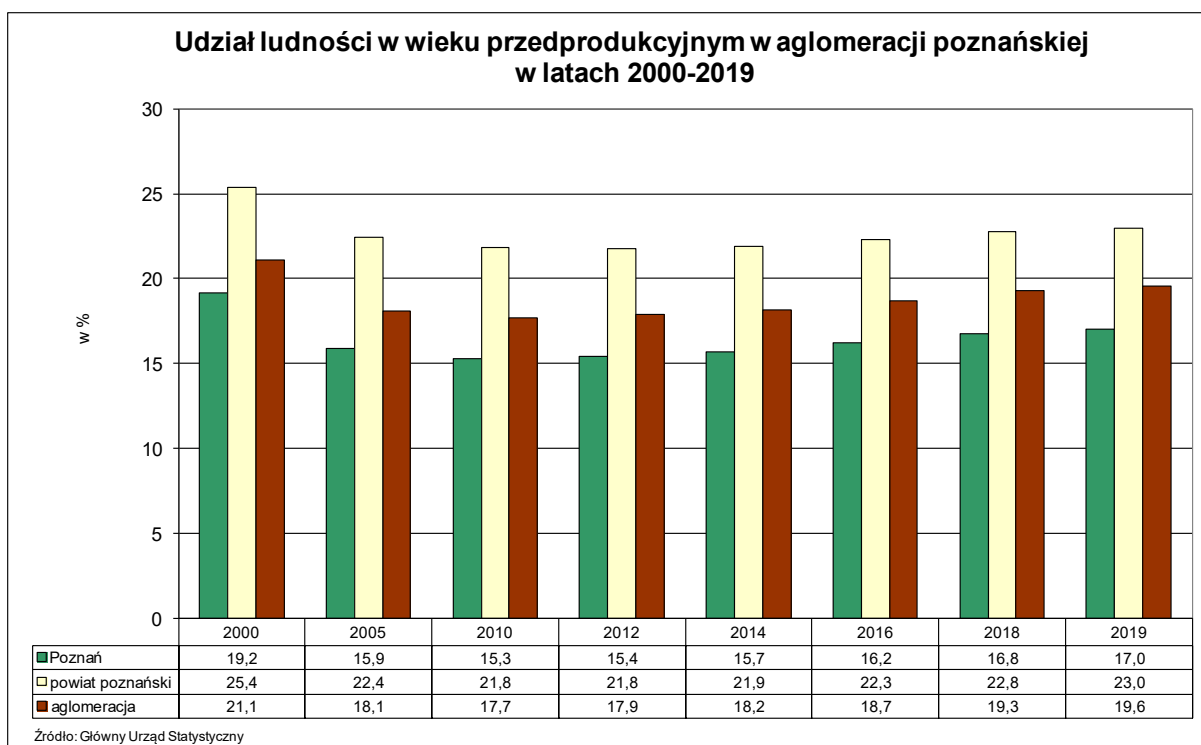
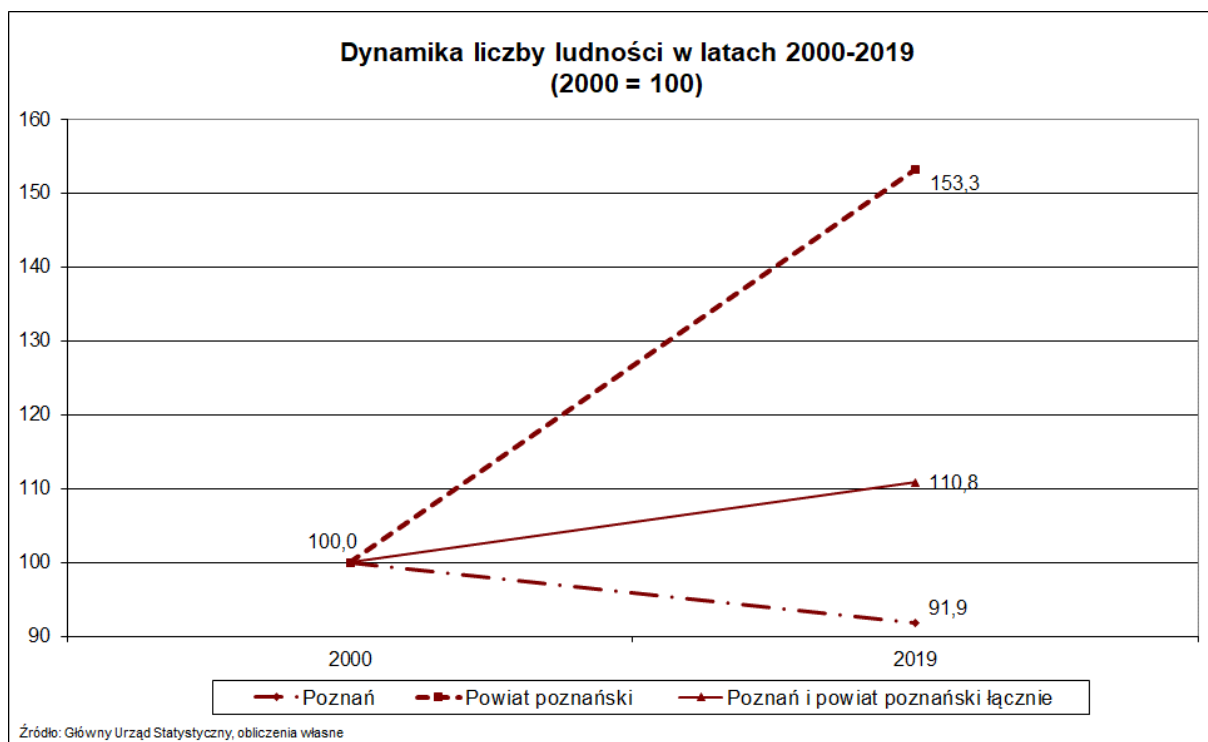
Wskaźniki demograficzne w aglomeracji poznańskiej w 2019 r.

Wyszczególnienie	Poznań	Powiat poznański	Aglomeracja
Liczba ludności (w tys.)	534,8	399,3	934,1
Gęstość zaludnienia (os./km ²)	2 034	210	432
Wskaźnik feminizacji	114	105	110
Ludność w wieku (w %)			
- przedprodukcyjnym	17,0	23,0	19,6
- produkcyjnym	58,1	60,7	59,2
- poprodukcyjnym	24,9	16,3	21,2
Wskaźnik obciążenia ekonomicznego*	72,2	64,8	68,9
Małżeństwa na 1000 mieszkańców	5,8	4,9	5,4
Urodzenia na 1000 mieszkańców	11,2	12,7	11,9
Zgony na 1000 mieszkańców	10,6	7,5	9,3
Przyrost naturalny na 1000 mieszkańców	0,6	5,2	2,6
Saldo migracji na 1000 mieszkańców	-3,2	17,7	5,7

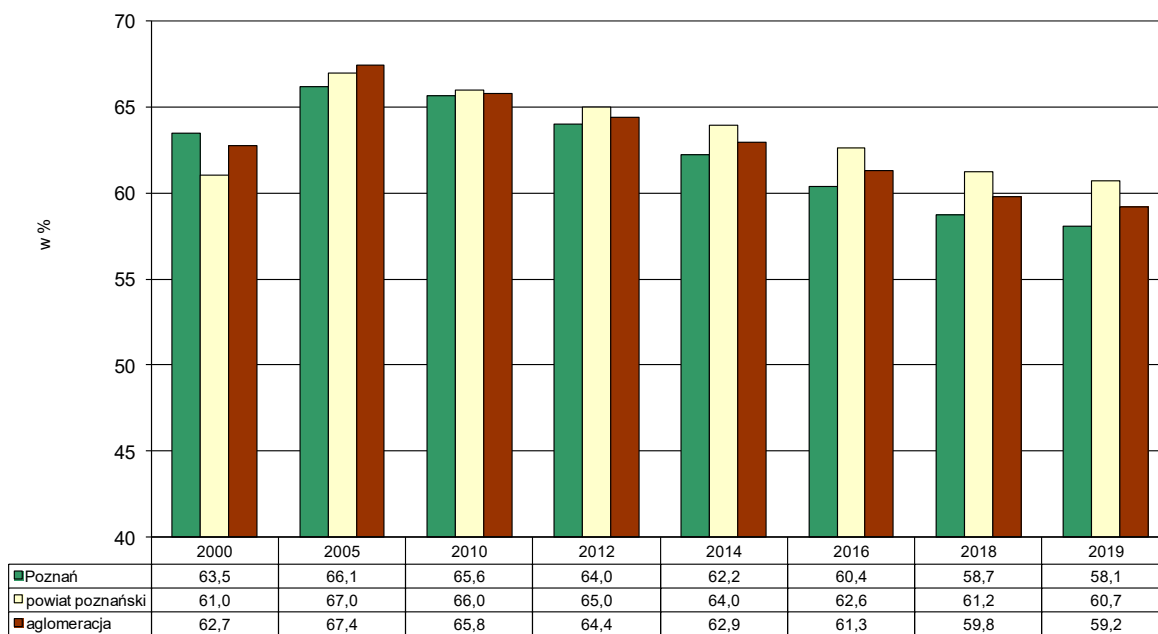
*Ludność w wieku nieprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

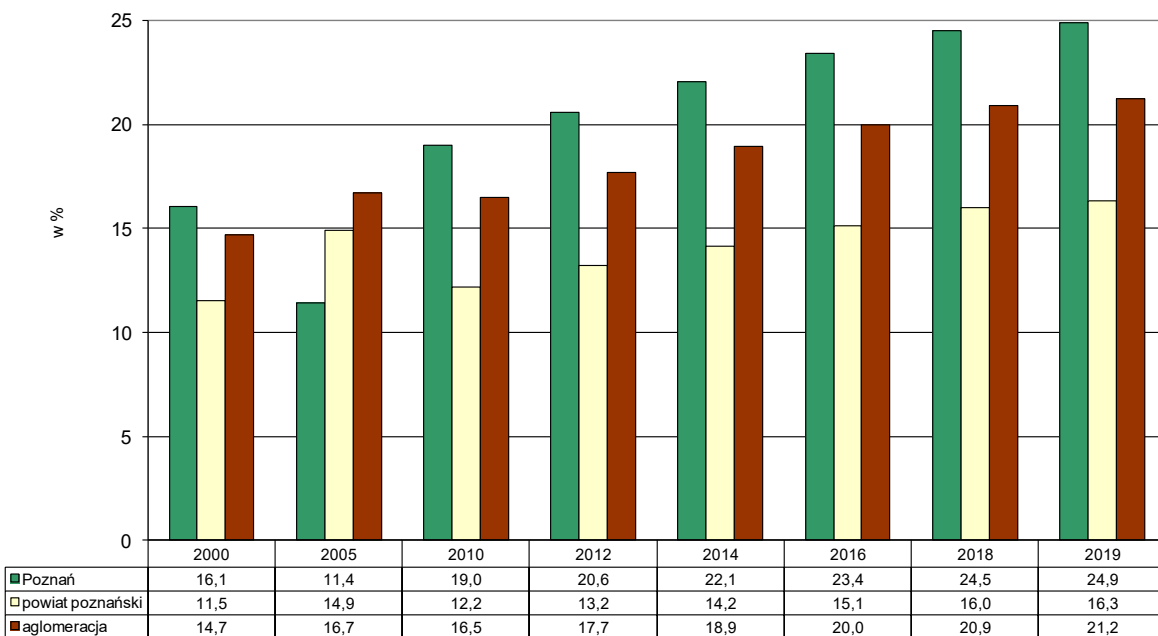

Udział ludności w wieku produkcyjnym w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2019

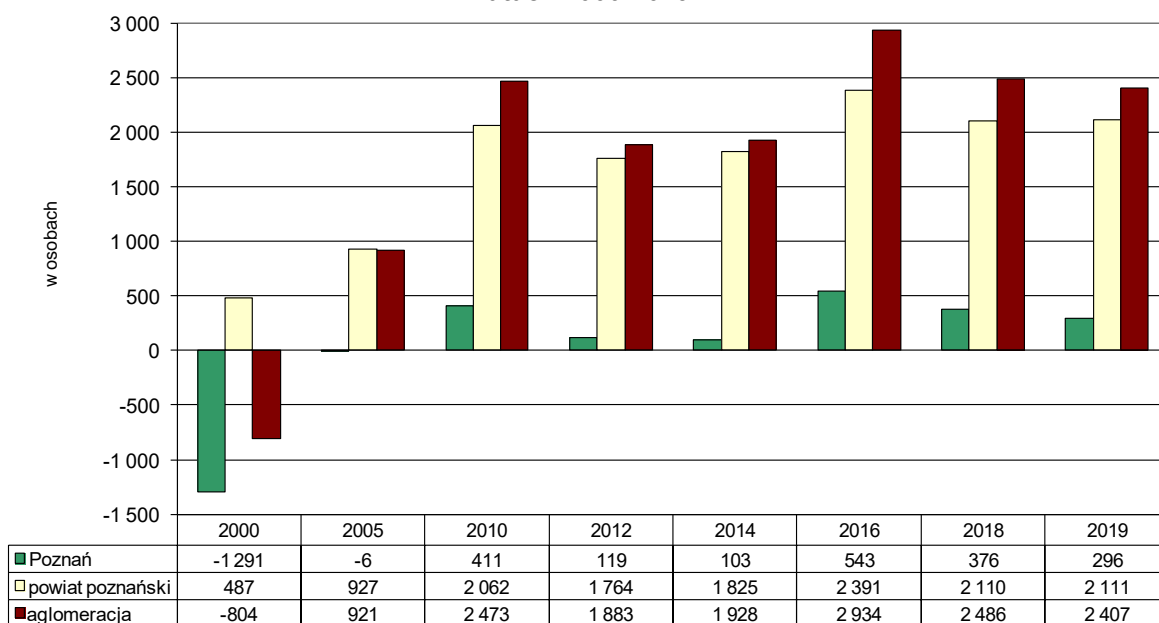
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Udział ludności w wieku poprodukcyjnym w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2019

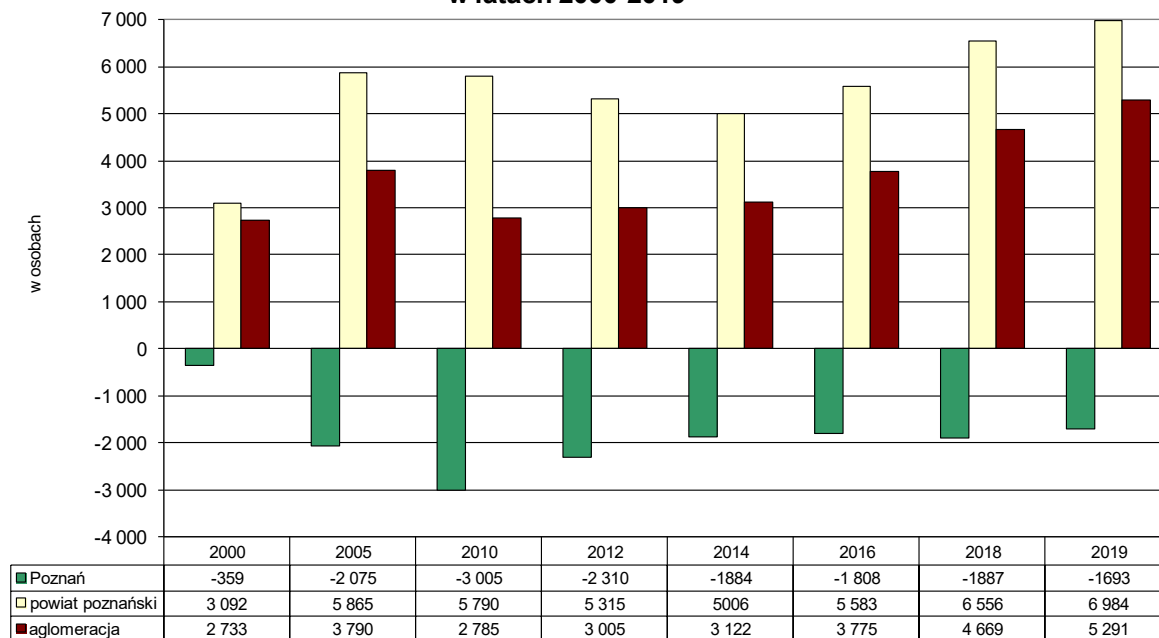
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Przyrost naturalny w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2019

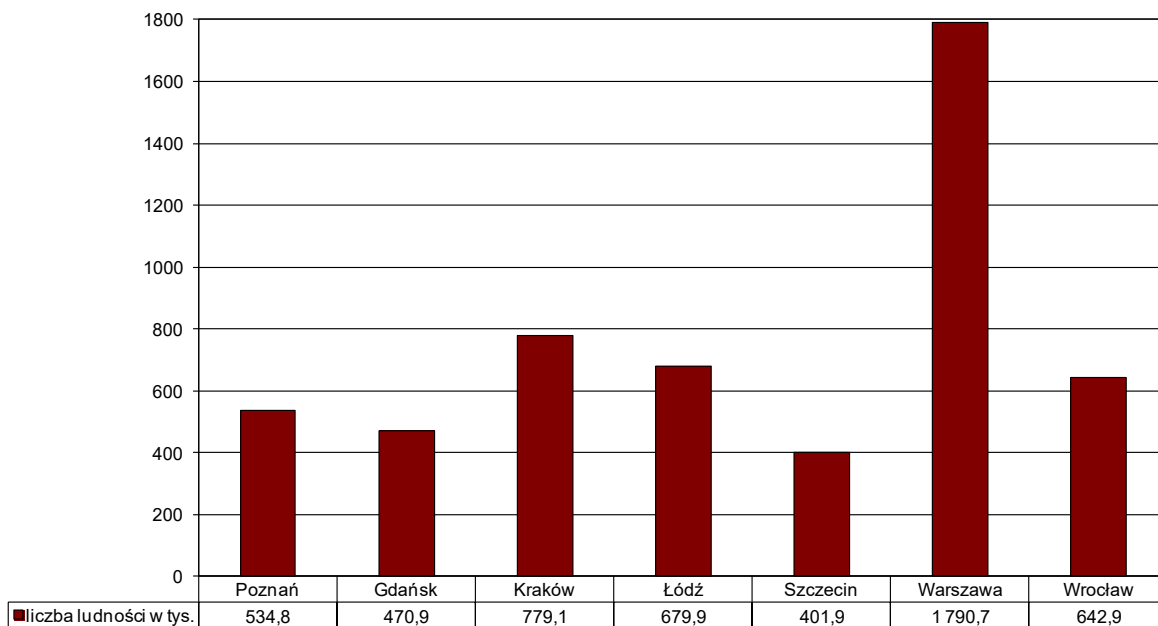
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Saldo migracji w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2019

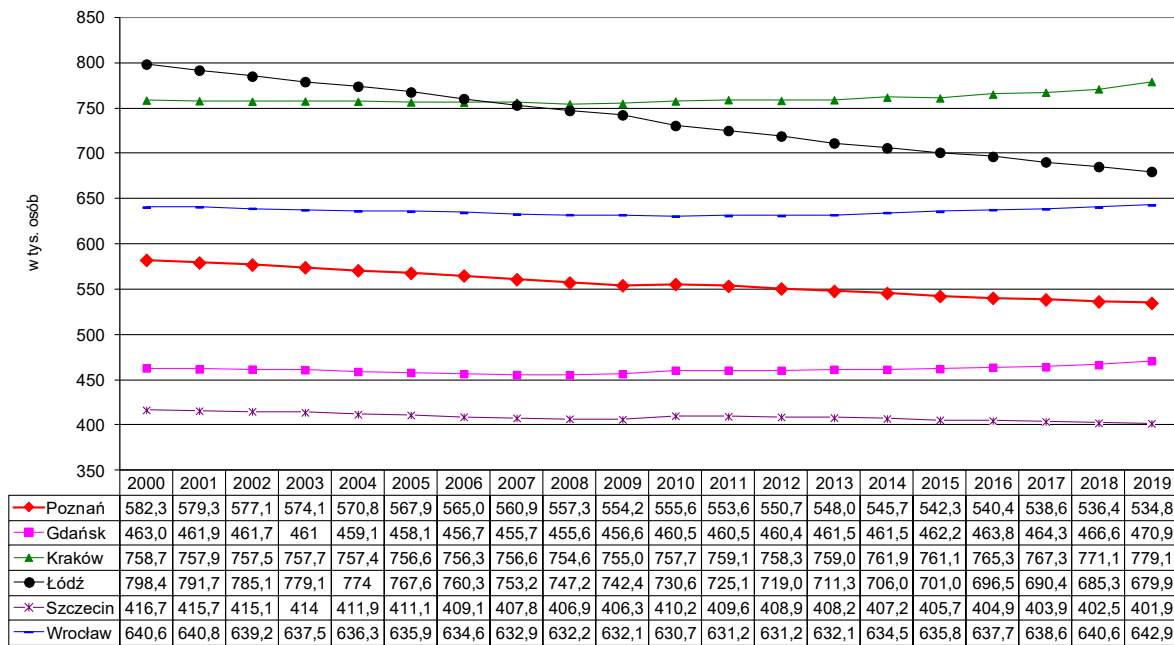
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Liczba ludności w największych miastach w Polsce w 2019 r.

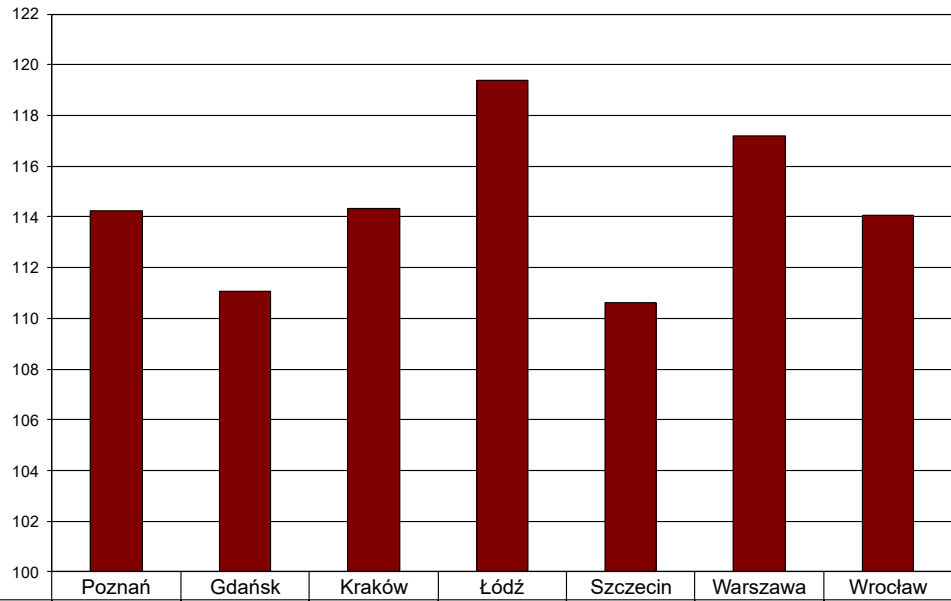
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Liczba ludności w największych miastach Polski (bez Warszawy) w latach 2000-2019

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

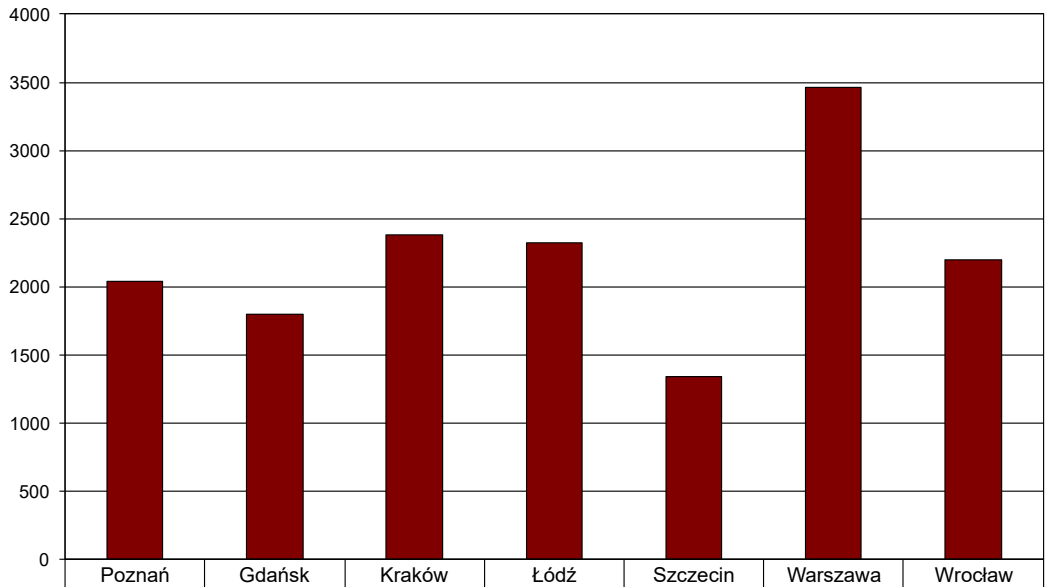
Wskaźnik feminizacji w największych miastach w Polsce w 2019 r.

■ liczba kobiet/100 mężczyzn

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

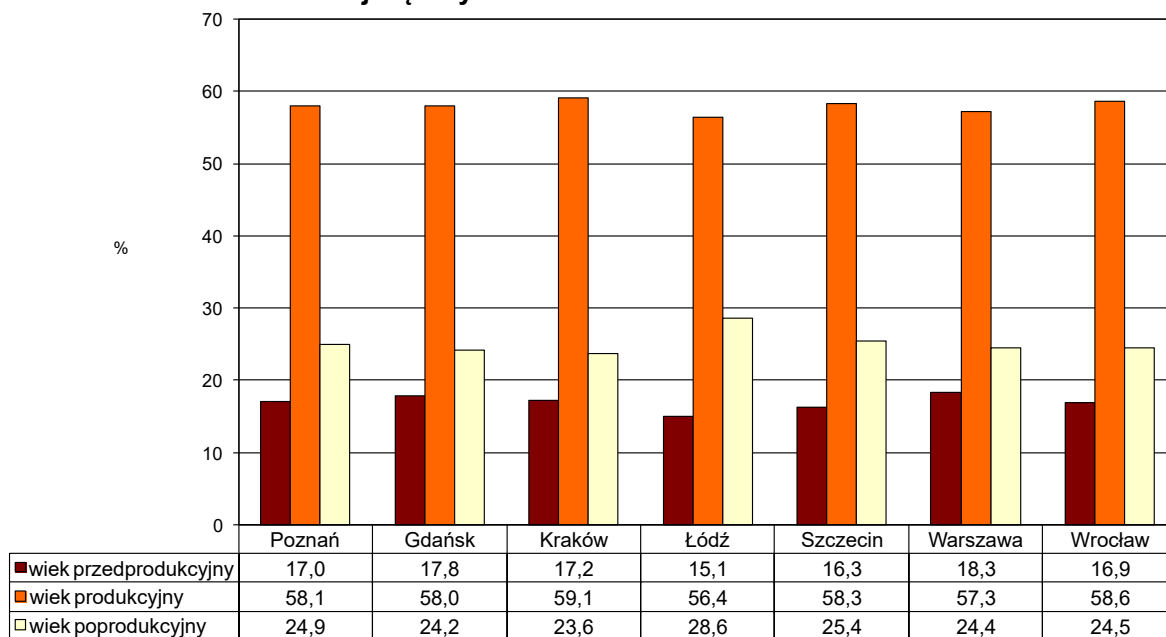
Gęstość zaludnienia w największych miastach w Polsce w 2019 r.

■ liczba osób/1 km²

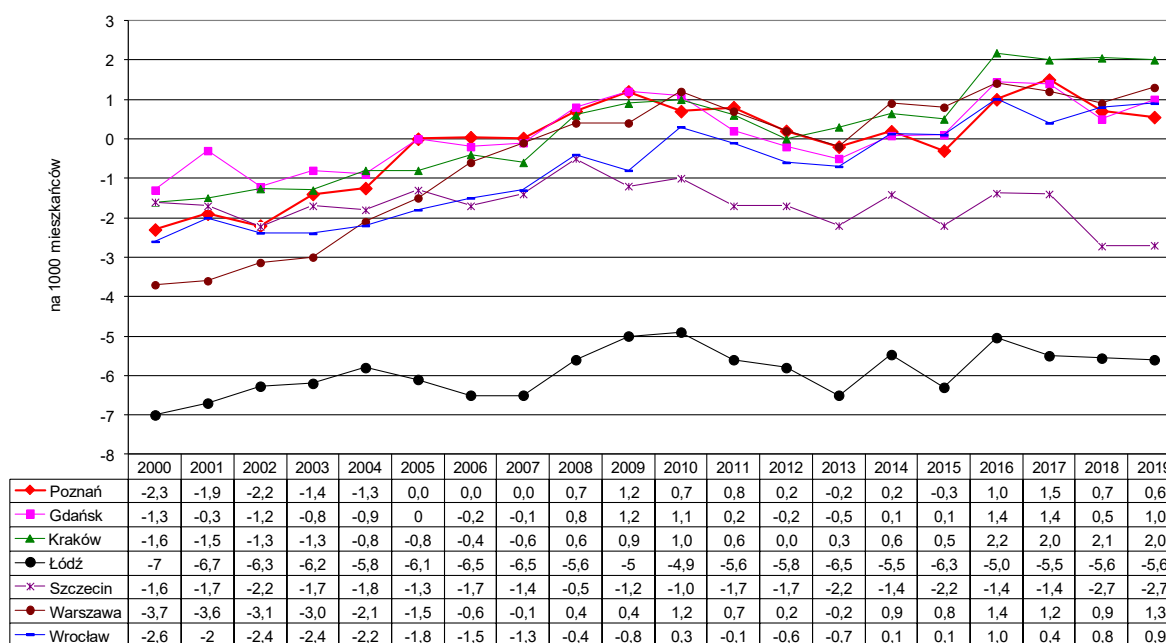
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Struktura ludności wg ekonomicznych grup wieku w największych miastach w Polsce w 2019 r.

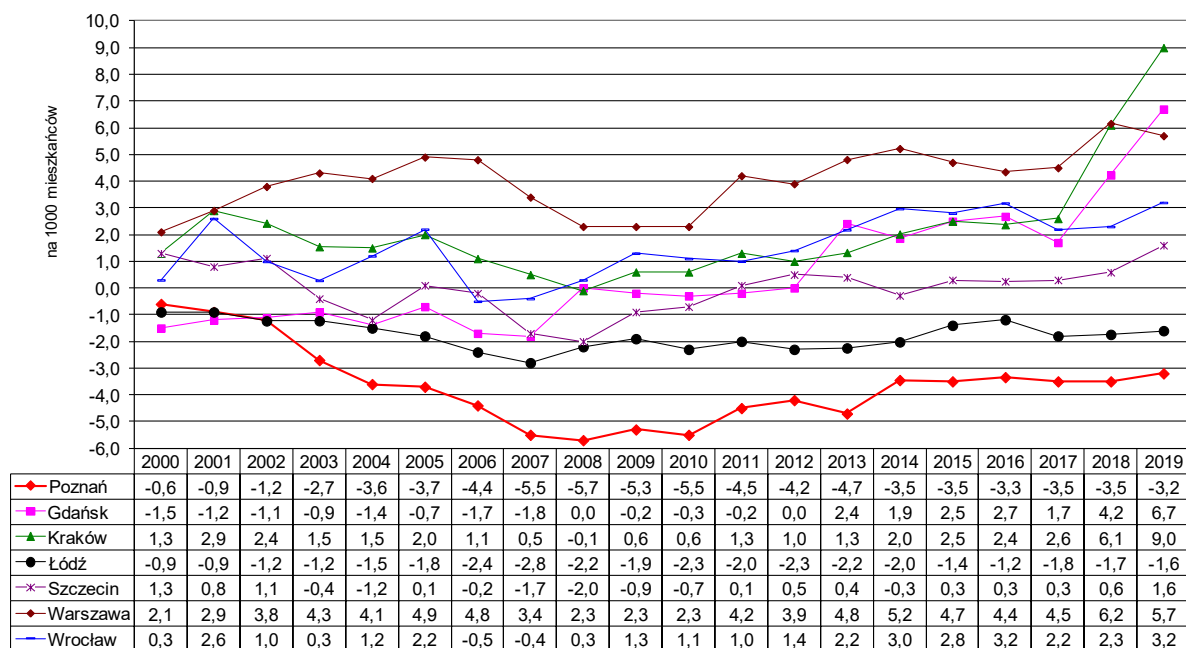
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Przyrost naturalny w największych miastach Polski w latach 2000-2019

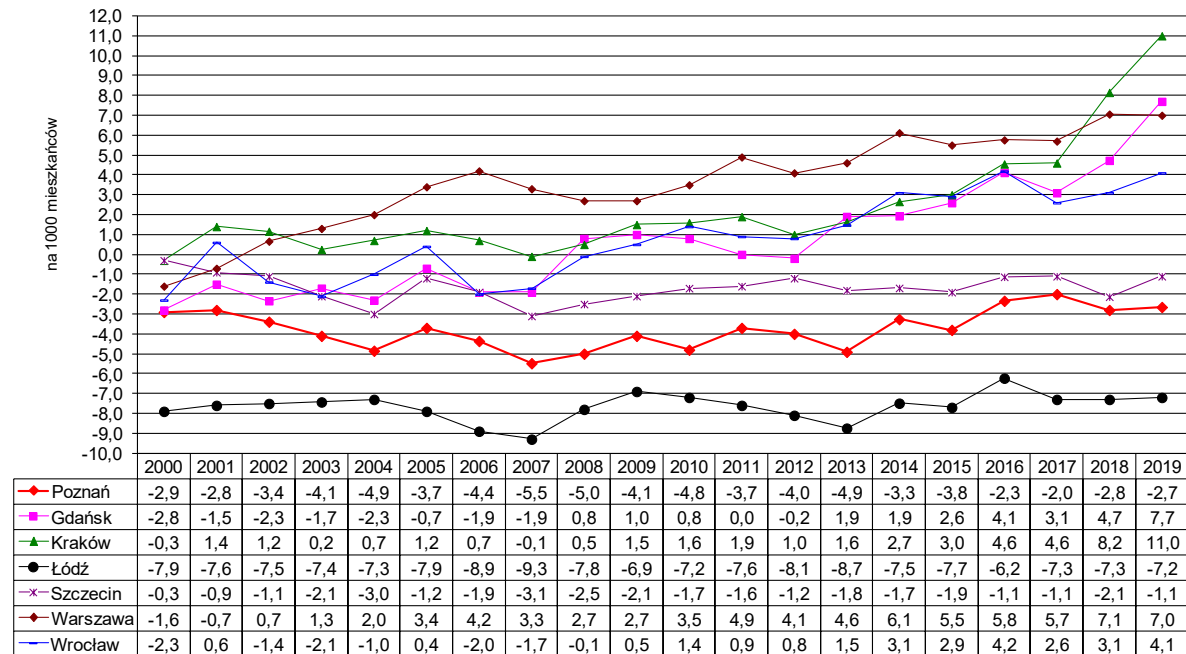
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Saldo migracji w największych miastach Polski w latach 2000-2019

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Przyrost rzeczywisty w największych miastach Polski w latach 2000-2019

Źródło: Główny Urząd Statystyczny